ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 23. septembra 2009 *

Vo veci T-183/07,

Poľská republika, v zastúpení: pôvodne E. Ośniecka-Tamecka, neskôr T. Nowakowski, neskôr T. Kozek, neskôr M. Dowgielewicz, a napokon M. Dowgielewicz, M. Jarosz a M. Nowacki, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

Maďarská republika, v zastúpení: J. Fazekas, R. Somssich a M. Fehér, splnomocnení zástupcovia,

Litovská republika, v zastúpení: D. Kriaučiūnas, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: poľština.

a

Slovenská republika, v zastúpení: pôvodne J. Čorba, neskôr B. Ricziová, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: U. Wölker a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: pôvodne Z. Bryanston-Cross a C. Gibbs, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci H. Mercer, barrister, neskôr I. Rao a S. Ossowski, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Maurici, barrister,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie, čiastočné alebo úplné, rozhodnutia Komisie K (2007) 1295 v konečnom znení z 26. marca 2007 o národnom alokačnom pláne emisných kvót oznámenom Poľskou republikou na roky 2008 až 2012 v súlade so smernicou 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa) a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. februára 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

I — *Medzinárodná právna úprava a právna úprava Spoločenstva týkajúca sa Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o klimatických zmenách a Kjótskeho protokolu*

1 Hlavným cieľom Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o klimatických zmenách prijatého 9. mája 1992 v New Yorku (UNFCCC), ktorý bol v mene Spoločenstva schválený rozhodnutím Rady 94/69/ES z 15. decembra 1993 o uzavretí UNFCCC (Ú. v. ES L 33, 1994, s. 11; Mim. vyd. 11/019, s. 167), je dosiahnuť stabilizáciu koncentrácie skleníkových plynov v atmosfére na úrovni, ktorá zabráni nebezpečnému antropogénnemu vplyvu na klimatický systém. V prílohe I UNFCCC sú uvedené zmluvné štáty, medzi ktorými sa nachádza Poľská republika, ktorá je tu okrem iného zaradená medzi krajiny, ktoré prechádzajú procesom transformácie na trhovú ekonomiku. UNFCCC nadobudol účinnosť 21. marca 1994. Poľská republika ratifikovala UNFCCC 28. júla 1994 a nadobudol tu účinnosť 26. októbra 1994.

2 Dňa 11. decembra 1997 (rozhodnutie 1/CO.3 „prijatie Kjótskeho protokolu k UNFCCC“) bol na účely dosiahnutia hlavného cieľa UNFCCC prijatý Kjótsky protokol. V prílohe A Kjótskeho protokolu sa nachádzajú skleníkové plyny a sektory/kategórie zdrojov, na ktoré sa Kjótsky protokol vzťahuje. V prílohe B Kjótskeho protokolu sa nachádzajú zmluvné strany Kjótskeho protokolu a ich kvantifikované záväzky na obmedzenie alebo zníženie emisií.

3 Dňa 25. apríla 2002 prijala Rada Európskej únie rozhodnutie Rady č. 2002/358/ES, ktoré sa týka schválenia Kjótskeho protokolu k [UNFCCC] a spoločnom plnení záväzkov z neho vyplývajúcich v mene Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 130, s. 1; Mim. vyd. 11/042, s. 24). Kjótsky protokol a jeho prílohy A a B sú uvedené v prílohe I rozhodnutia 2002/358. Tabuľka kvantifikovaných záväzkov na obmedzenie alebo zníženie emisií pridelených Spoločenstvu a jeho členským štátom podľa článku 4 Kjótskeho protokolu sa nachádza v prílohe II rozhodnutia 2002/358.

4 Poľská republika ratifikovala Kjótsky protokol 13. decembra 2002. Kjótsky protokol nadobudol účinnosť v Spoločenstve a Poľskej republike 16. februára 2005.

II — *Právna úprava týkajúca sa systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve*

5 Článok 1 smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631, ďalej len „smernica“) zmenenej a doplnenej smernicou 2004/101/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. októbra 2004 (Ú. v. EÚ L 338, s. 18) stanovuje:

„Táto smernica zriaďuje systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve na podporu znižovania emisií skleníkových plynov finančne a ekonomicky výhodným spôsobom.“

6 Článok 9 smernice znie takto:

„1. Pre každé obdobie uvedené v článku 11 ods. 1 a 2 vypracuje každý členský štát národný plán, ktorý uvedie celkové množstvo kvót, ktoré plánuje prideliť pre uvedené obdobie a ako ich navrhuje rozdeliť. Plán musí byť založený na objektívnych a transparentných kritériách, vrátane tých, ktoré sú uvedené v prílohe III pri náležitom zohľadnení pripomienok verejnosti. Komisia vypracuje najneskôr do 31. decembra 2003, bez toho, aby bola dotknutá zmluva, usmernenie o vykonávaní kritérií uvedených v prílohe III.

Pre obdobie uvedené v článku 11 ods. 1, sa plán zverejní a oznámi Komisii a ostatným členským štátom najneskôr do 31. marca 2004. Pre nasledujúce obdobia sa plán zverejní a oznámi Komisii a ostatným členským štátom najneskôr osemnásť mesiacov pred začiatkom príslušného obdobia.

2. Národné alokačné plány sa posudzujú vo výbore uvedenom v článku 23 ods. 1 [smernice].

3. Do troch mesiacov od oznámenia národného alokačného plánu členským štátom podľa odseku 1 môže Komisia tento plán, alebo ktorýkoľvek z jeho aspektov zamietnuť na základe nekompatibility [nezlučiteľnosti – *neoficiálny preklad*] s kritériami uvedenými v prílohe III alebo s článkom 10. Členský štát prijme rozhodnutie podľa článku 11 ods. 1 alebo 2 len v prípade, ak sú navrhované zmeny a doplnenia prijaté Komisiou. Komisia uvedie dôvody v prípade každého zamietnutého návrhu.“

7 Podľa článku 11 ods. 2 smernice:

„Pre päťročné obdobie začínajúce 1. januára 2008 a pre každé nasledujúce päťročné obdobie rozhodne každý členský štát o celkovom množstve kvót, ktoré pridelí pre dané obdobie a začne s procesom prideľovania týchto kvót prevádzkovateľom jednotlivých zariadení. Toto rozhodnutie musí byť prijaté aspoň dvanásť mesiacov pred začiatkom príslušného obdobia a musí byť založené na národnom alokačnom pláne vytvorenom podľa článku 9 a v súlade s článkom 10, pri náležitom zohľadnení pripomienok verejnosti."

8 Príloha III smernice uvádza dvanásť kritérií, ktoré sa uplatňujú na národné alokačné plány. Kritériá 1 až 3, 5 a 6, 10 a 12 prílohy III stanovujú:

„1. Celkové množstvo kvót, ktoré sa majú prideliť na relevantné obdobie je v súlade so záväzkom členského štátu obmedzovať svoje emisie podľa rozhodnutia 2002/358/ES a Kjótskeho protokolu, pri zohľadnení na jednej strane podielu celkových emisií, ktoré tieto predstavujú v porovnaní s emisiami zo zdrojov, ktoré nepokrýva táto smernica a na druhej strane národné energetické politiky a malo by byť v súlade s národným programom klimatických zmien. Celkové množstvo kvót, ktoré sa má prideliť, nesmie byť väčšie, ako bude pravdepodobne potrebné na striktné uplatňovanie kritérií tejto prílohy. Do roku 2008 je toto množstvo konzistentné s cestou k dosiahnutiu alebo prekročeniu cieľa každého členského štátu podľa rozhodnutia 2002/358/ES a Kjótskeho protokolu.

2. Celkové množstvo kvót, ktoré sa má prideliť, je v súlade s hodnoteniami skutočného a plánovaného pokroku smerom k plneniu príspevkov členských štátov k záväzku spoločenstva prijatého podľa rozhodnutia 93/389/EHS.

3. Množstvá kvót, ktoré sa majú prideliť, sú v súlade s potenciálom, vrátane technického potenciálu, činností, na ktoré sa vzťahuje tento systém na znižovanie emisií. Členské štáty môžu rozdeľovanie kvót založiť na priemerných emisiách skleníkových plynov na výrobok pri každej činnosti a na dosiahnuteľný pokrok pri každej činnosti.

…

5. Plán nerozlišuje medzi spoločnosťami alebo odvetviami tak, aby príliš zvýhodňoval určité podniky alebo činnosti, v súlade s požiadavkami zmluvy, najmä jej článkov 87 a 88.

6. Plán obsahuje informácie o spôsobe, akým sa môžu noví účastníci začať podieľať na systéme obchodovania s emisiami skleníkových plynov v členskom štáte.

…

10. Plán obsahuje zoznam zariadení, ktoré pokrýva táto smernica s množstvami kvót, ktoré sa im plánujú prideliť.

…

12. Plán upresní maximálne množstvo [overených emisných znížení] a [znížených emisných jednotiek], ktoré môžu prevádzkovatelia používať v systéme Spoločenstva, v percentuálnom vyjadrení pridelenia kvót pre každé zariadenie. Toto percento je v súlade so záväzkami členských štátov týkajúcimi sa doplnkovosti vyplývajúcimi z Kjótskeho protokolu a rozhodnutí prijatých na základe UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu."

Okolnosti predchádzajúce sporu

9 Listom z 30. júna 2006 oznámila Poľská republika Komisii Európskych spoločenstiev v súlade s ustanoveniami článku 9 ods. 1 smernice svoj národný alokačný plán na roky 2008 až 2012 (ďalej len „NAP"). Podľa NAP chcela Poľská republika prideliť svojmu priemyslu, na ktorý sa vzťahuje smernica, celkový ročný priemer 284 648 332 miliónov ton ekvivalentu oxidu uhličitého ($MteCO_2$).

10 K NAP bol pripojený list poľského ministra pre životné prostredie z 29. júna 2006 pre Komisiu, v ktorom bolo uvedené, že „tabuľky týkajúce sa skorších údajov, ako aj predpovede emisií uvádzané v prílohe 10 uvedených usmernení budú Komisii predložené hneď, ako budú k dispozícii nevyhnutné aktuálne údaje" a že „konečná verzia výslovného zoznamu zariadení a množstvo kvót, ktoré sa im majú prideliť, bude Komisii predložená po prijatí v Rade ministrov".

11 V liste z 30. augusta 2006 adresovaným Poľskej republike Komisia uviedla, že NAP bol po úvodnom preskúmaní neúplný a že v tomto štádiu nie je v súlade s kritériami č. 2 a 5 prílohy III smernice. Vyzvala teda Poľskú republiku, aby v lehote desiatich pracovných dní odpovedala na niekoľko doplňujúcich otázok a žiadostí o informácie. Komisia dodala, že bude schopná zaujať stanovisko k NAP najneskôr v lehote troch mesiacov po doručení úplných informácií.

12 Listom z 30. októbra 2006 požiadal štátny tajomník poľského ministerstva životného prostredia Komisiu o predĺženie lehoty na odpoveď na list z 30. augusta 2006 do konca tretieho týždňa novembra 2006, pričom najmä uvádzal, mu táto dodatočná doba umožní pripraviť presné informácie a spresniť zásadné aspekty, vďaka ktorým bude môcť Komisia vykonať správne a úplné vyhodnotenie predloženého dokumentu.

13 Poľská republika odpovedala na list z 30. augusta 2006 listom z 29. decembra 2006. Listom z 9. januára 2007 poskytla doplňujúce informácie.

14 Dňa 26. marca 2007 prijala Komisia na základe ustanovení článku 9 ods. 3 smernice rozhodnutie K(2007) 1295 v konečnom znení týkajúce sa NAP (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). V napadnutom rozhodnutí dospela Komisia v zásade k záveru, že bolo porušených niekoľko kritérií prílohy III smernice, a tak znížila celkové ročné množstvo emisných kvót stanovené v NAP o 76,132937 $MteCO_2$ a jeho maximálnu úroveň stanovila na 208,515395 $MteCO_2$.

15 Výrok napadnutého rozhodnutia znie takto:

„*Článok 1*

Nasledujúce aspekty [NAP] na prvé päťročné obdobie uvedené v článku 11 ods. 2 smernice sú nezlučiteľné s:

1. kritériami [č.] 1 [až] 3 prílohy III smernice: podiel celkového množstva kvót, ktoré majú byť pridelené – ktoré sa rovná súčtu ročného objemu emisií vo výške 76,132937 [MteCO_2], úrovne následného prispôsobenia každému zníženiu počtu zariadení a pätiny celkového množstva emisných kvót pridelených [Poľskou republikou] podľa článku 13 ods. 2 smernice – nie je v súlade s odhadmi uskutočnenými podľa rozhodnutia 280/2004/ES a nie je v súlade s potenciálom, vrátane technologického potenciálu, na zníženie emisií z činností, ktoré patria do systému Spoločenstva; tento podiel je znížený o kvóty udelené na projekty týkajúce sa zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica a ktorých realizácia prebiehala v roku 2005 a ktoré umožňujú v priebehu toho istého roku znížiť alebo obmedziť svoje emisie, v rozsahu odôvodnených a overených údajov; okrem toho časť celkového množstva kvót, ktorá sa môže prípadne rovnať 6,2884 [MteCO_2] ročne a ktorá zodpovedá dodatočným emisiám spaľovacích zariadení v rozsahu, v ktorom nie sú tieto emisie spojené s vývojom nových činností týmito zariadeniami a nevychádzajú z odôvodnených a overených údajov v súlade so všeobecnou metodikou [NAP];

2. kritériom [č.] 2 prílohy III smernice: pridelenie kvót niektorým zariadeniam, ktoré presahujú potreby odhadnuté na základe uznania včas prijatých opatrení, používania biomasy alebo kombinovanej výroby;

3. kritériom [č.] 6 prílohy III smernice: informácie o spôsobe, akým sa na systéme Spoločenstva v danom členskom štáte môžu začať podieľať noví účastníci;

4. kritériom [č.] 10 prílohy III smernice: zámer Poľskej republiky prideliť kvóty pôvodne pridelené zariadeniam z odvetvia koksárenstva elektrárniam, ak tieto zariadenia predávajú koksárenský plyn;

5. kritériom [č.] 12 prílohy III smernice: maximálna hodnota zníženia overených emisných znížení a znížených emisných jednotiek, ktorú môžu prevádzkovatelia používať v systéme Spoločenstva, v percentuálnom vyjadrení pridelenia kvót pre každé zariadenie vo výške 25 % nie je v súlade so záväzkami Poľskej republiky týkajúcimi sa doplnkovosti podľa Kjótskeho protokolu a rozhodnutí prijatých na základe UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu, pretože prekračuje hranicu 10 %.

Článok 2

Proti [NAP] nebudú vznesené výhrady, ak budú vykonané nediskriminačným spôsobom zmeny uvedené nižšie a budú bez zbytočného odkladu oznámené Komisii s ohľadom na dodržanie lehôt potrebných na to, aby mohli byť vykonané bez zbytočného odkladu vnútroštátne postupy:

1. celkové množstvo kvót, ktoré sa majú prideliť v rámci systému Spoločenstva, sa zníži o súčet: ročného objemu emisií vo výške 76,132937 [MteCO_2], úrovne následného prispôsobenia každému zníženiu počtu zariadení a pätiny celkového množstva emisných kvót pridelených [Poľskou republikou] podľa čl. 13 ods. 2 smernice; kvóty pridelené dodatočným spaľovacím zariadeniam sú určované v súlade so všeobecnou metodikou [NAP] na základe odôvodnených a overených emisných údajov v súlade so všeobecnou metodikou [NAP], ktoré sa týkajú len ich nových činností, zatiaľ čo výsledné množstvo je znížené o každý rozdiel medzi počtom kvót pridelených uvedeným zariadeniam a množstvom 6,2884 [MteCO_2], ktoré sa rovná ročnej rezerve pre tieto zariadenia; celkové množstvo je zvýšené o kvóty pridelené na základe projektov týkajúcich sa zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica, ktorých realizácia prebiehala v roku 2005 a ktoré v priebehu toho istého roku umožnili znížiť alebo obmedziť ich emisie, ak sú tieto zníženia a obmedzenia doložené odôvodnenými a overenými údajmi;

2. pridelené kvóty zariadeniam nepresiahnu potreby odhadnuté na základe uznania včas prijatých opatrení, používania biomasy alebo kombinovanej výroby;

3. v súlade s kritériami stanovenými v prílohe III [smernice] a článkom 10 tejto smernice budú poskytnuté informácie o spôsobe, akým sa na systéme Spoločenstva v danom členskom štáte môžu začať podieľať noví účastníci;

4. množstvo kvót pridelené jednému zo zariadení uvedených v [NAP], ktoré vykonáva činnosti na území celého štátu sa neupraví z dôvodu uzavretia iných zariadení na tomto území;

5. maximálna úroveň overených emisných znížení a znížených emisných jednotiek, ktorú môžu prevádzkovatelia používať v systéme Spoločenstva v percentuálnom vyjadrení pridelenia kvót pre každé zariadenie bude znížená tak, že neprekročí hranicu 10 %.

Článok 3

1. Celkové priemerné ročné množstvo kvót, ktoré má prideliť [Poľská republika] na základe [NAP] zariadeniam uvedeným v tomto pláne a novým účastníkom – znížené jednak vo výške súčtu úrovne úpravy nasledujúcej po akomkoľvek znížení počtu zariadení a o pätinu celkového množstva kvót pridelených [Poľskou republikou] podľa článku 13 ods. 2 smernice, a jednak o rozdiel medzi množstvom kvót pridelených dodatočným spaľovacím zariadeniam a množstvom 6,2884 miliónov ton, ktoré sa rovná ročnej rezerve pre tieto zariadenia, potom zvýšenej o kvóty pridelené z dôvodu projektov týkajúcich sa zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica, ktorých realizácia prebiehala v roku 2005 a ktoré v priebehu toho istého roku umožnili znížiť alebo

obmedziť ich emisie, ak tieto zníženia alebo obmedzenia pochádzajú len z rozšírenia škály ich činností a sú doložené odôvodnenými a overenými údajmi – sa rovná 208,515395 [MteCO_2] a nemôže byť prekročené.

2. [NAP] možno zmeniť bez predchádzajúceho súhlasu Komisie, ak sa zmena týka kvót pridelených určitým zariadeniam v rámci celkového množstva kvót pridelených zariadeniam uvedeným v tomto pláne v dôsledku zlepšenia kvality údajov alebo pokiaľ spočíva v znížení množstva kvót prideľovaných zdarma v rámci limitov stanovených v článku 10 smernice.

3. Každá zmena [NAP] potrebná na opravu nedostatkov uvedených v článku 1 tohto rozhodnutia, ktorá nepatrí medzi zmeny uvedené v článku 2, musí byť bezodkladne oznámená Komisii s ohľadom na dodržanie lehôt potrebných na to, aby mohli byť vnútroštátne postupy vykonané bez zbytočného odkladu a podlieha predchádzajúcemu schváleniu Komisiou v súlade s článkom 9 ods. 3 smernice. Akékoľvek iné zmeny [NAP], okrem zmien potrebných podľa článku 2 tohto rozhodnutia, sú neprípustné.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Poľskej republike.“

Konanie a návrhy účastníkov konania

16 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. mája 2007 podala Poľská republika túto žalobu.

17 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa v ten istý deň požiadala Poľská republika, aby bolo rozhodnuté v skrátenom súdnom konaní podľa článku 76a Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Rozhodnutím z 10. júla 2007 Súd prvého stupňa (piata komora) túto žiadosť zamietol.

18 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k druhej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

19 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. septembra 2007 podala Poľská republika návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom bolo navrhnuté, aby predseda Súdu prvého stupňa odložil výkon napadnutého rozhodnutia. Uznesením z 9. novembra 2007 predseda Súdu prvého stupňa tento návrh zamietol.

20 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 24. augusta 2007 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska požiadalo o vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Komisie. Uznesením z 5. októbra 2007 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska predložilo svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania 19. decembra 2007. Podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa predložila Poľská republika a Komisia svoje pripomienky k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania predloženému Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska.

21 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. októbra 2007 požiadala Litovská republika o vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Poľskej republiky. V uznesení z 19. novembra 2007 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa konštatoval, že tento návrh bol podaný v súlade s článkom 115 rokovacieho poriadku, ale po uplynutí lehoty šiestich týždňov uvedenej v článku 115 ods. 1 tohto poriadku. Predseda druhej komory Súdu prvého stupňa tomuto návrhu vyhovel, ale obmedzil práva Litovskej republiky na práva stanovené v článku 116 ods. 6 uvedeného rokovacieho poriadku.

22 Samostatnými podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. a 20. februára 2008 požiadala Slovenská republika a Maďarská republika o vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Poľskej republiky. V uznesení z 10. apríla 2008 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa konštatoval, že tieto návrhy boli podané v súlade s článkom 115 rokovacieho poriadku, ale po uplynutí lehoty šiestich týždňov uvedenej v článku 115 ods. 1 tohto poriadku. Predseda druhej komory Súdu prvého stupňa týmto návrhom vyhovel, ale obmedzil práva Slovenskej republiky a Maďarskej republiky na práva stanovené v článku 116 ods. 6 uvedeného rokovacieho poriadku.

23 Poľská republika navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— úplne alebo čiastočne zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

24 Komisia podporovaná Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— žalobu zamietol,

— zaviazal Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Právny stav

25 Vo všeobecnosti zo zhrnutia dôvodov uplatňovaných Poľskou republikou uvedeného v poslednej časti žaloby nazvanej „Návrh“ vyplýva, že cieľom týchto dôvodov je preukázať, že napadnuté rozhodnutie „Komisia prijala, hoci na to nemala právomoc, pričom porušila základné procesné pravidlá, ustanovenia zmluvy ES a prekročila svoje právomoci“.

26 Konkrétnejšie Poľská republika uvádza na podporu svojej žaloby deväť dôvodov založených v zásade jednak na porušení ustanovení smernice, a to článku 9 ods. 1 a 3, kritérií č. 1 až 3 a 12 prílohy III a článku 13 ods. 2, a jednak na porušení práva oboznámiť sa v priebehu konania so skutkovými okolnosťami, na základe ktorých bolo prijaté rozhodnutie a na ohrození energetickej bezpečnosti.

I — *O prvom dôvode založenom na nezákonnom prijatí napadnutého rozhodnutia po uplynutí lehoty troch mesiacov stanovenej v článku 9 ods. 3 smernice*

A — *Tvrdenia účastníkov konania*

27 Poľská republika tvrdí, že Komisia porušila článok 9 ods. 3 smernice, pretože po uplynutí lehoty troch mesiacov, ktorú má na základe tohto článku na odmietnutie NAP alebo akejkoľvek jeho časti (ďalej len „lehota troch mesiacov"), už nemala právo napadnuté rozhodnutie prijať. Táto lehota začala plynúť odo dňa oznámenia NAP, v predmetnej veci teda 30. júna 2006. List Komisie z 30. augusta 2006, v ktorom požadovala doplnenie informácií v súvislosti s NAP, túto lehotu nepozastavil. Na podporu svojho tvrdenia sa Poľská republika odvoláva na rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. novembra 2005, Spojené kráľovstvo/Komisia (T-178/05, Zb. s. II-4807), a najmä na jeho body 55 a 73. Z toho odvodzuje, že treba jednak zrušiť napadnuté rozhodnutie a jednak dospieť k záveru, že Komisia s NAP súhlasila.

28 Z rozsudku Spojené kráľovstvo/Komisia, už citovaného v bode 27 vyššie, podľa Poľskej republiky najmä vyplýva, že ak Komisia považuje oznámený NAP za neúplný, môže tento plán zamietnuť a požadovať oznámenie nového plánu až po uplynutí lehoty troch mesiacov. Preto nie je správne, že Komisia v bode 7 svojho oznámenia o ďalších pokynoch k plánom prideľovania kvót na obdobie obchodovania 2008 až 2012 systému obchodovania s emisnými kvótami EU [KOM(2005) 703 v konečnom znení] zverejneného 22. decembra 2005 uviedla, že lehota troch mesiacov môže začať plynúť, až keď sa predloží úplný NAP. Takisto v liste z 30. augusta 2006 Komisia zopakovala tento nesprávny výklad spôsobov uplatňovania lehoty troch mesiacov, keď uviedla, že prijme rozhodnutie v lehote nanajvýš troch mesiacov od doručenia požadovaných doplňujúcich informácií.

29 Čo sa týka listu z 30. augusta 2006, Poľská republika sa domnieva, že tento list nemôže byť rozhodnutím o zamietnutí NAP. Jej žiadosť o predĺženie lehoty na odpoveď na tento list sa týkala lehoty desiatich dní, ktorá v ňom bola uvedená, a nie lehoty troch mesiacov. Uvádza, že hoci na tento list odpovedala až 29. decembra 2006, Komisia neprijala žiadne

rozhodnutie o zamietnutí. Plynutie lehoty troch mesiacov nemohlo byť prerušené žiadnym úkonom jedného či druhého účastníka konania.

30 Napokon za predpokladu, že by chýbajúce doplňujúce informácie požadované v liste z 30. augusta 2006 stačili na odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí NAP, bola Komisia povinná prijať takéto rozhodnutie pred 30. septembrom 2006 a požiadať Poľskú republiku, aby predložila nový úplný NAP.

31 Komisia podporovaná Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska sa domnieva, že hoci to smernica nespresňuje, je možné domnievať sa, že lehota troch mesiacov môže začať plynúť až od oznámenia úplného NAP. Na základe zásady lojálnej spolupráce s členskými štátmi ich má požiadať, aby doplnili neúplný NAP, a to do troch mesiacov od jeho oznámenia. V každom prípade uvádza, že podľa ustálenej správnej praxe treba za začiatok lehoty troch mesiacov považovať deň zaregistrovania NAP generálnym sekretariátom Komisie, teda v predmetnej veci 6. júl 2006.

B — *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

32 Na úvod treba uviesť, že nasledujúce skutočnosti nie sú medzi účastníkmi konania sporné. Jednak Poľská republika oznámila NAP 30. júna 2006 a k tomuto oznámeniu bol pripojený list poľského ministra životného prostredia, v ktorom bolo výslovne uvedené, že v NAP chýbajú určité skutočnosti a že tieto skutočnosti budú Komisii oznámené neskôr. Po druhé NAP bol Komisii doručený 30. júna 2006. Ďalej v liste z 30. augusta 2006 Komisia výslovne oznámila Poľskej republike, že v danej podobe je NAP neúplný a nezlučiteľný s určitými kritériami prílohy III smernice, a z tohto dôvodu ju vyzvala, aby odpovedala na niekoľko doplňujúcich otázok a žiadostí o informácie.

Napokon 30. októbra 2006 Poľská republika formálne požiadala o predĺženie lehoty na odpoveď na otázky a žiadosti o doplňujúce informácie uvedené v liste z 30. augusta 2006.

33 Najprv treba posúdiť dôvodnosť tvrdení predložených Poľskou republikou, ktoré majú preukázať, že v predmetnej veci lehota troch mesiacov stanovená v článku 9 ods. 3 smernice jednak začala plynúť 30. júna 2006, a to aj napriek tomu, že NAP nebol úplný, a jednak uplynula 30. septembra 2006.

34 V prvom rade čo sa týka otázky, či lehota troch mesiacov začala plynúť 30. júna 2006, hoci oznámený NAP nebol kompletný, treba pripomenúť, že podľa ustanovenia článku 9 ods. 3 smernice môže Komisia do troch mesiacov po oznámení NAP členským štátom tento NAP alebo ktorýkoľvek z jeho aspektov zamietnuť na základe nezlučiteľnosti s kritériami uvedenými v prílohe III alebo s článkom 10 smernice.

35 V druhom rade, ako Súd prvého stupňa už rozhodol, niet dôvodu predpokladať, že trojmesačná lehota, ktorú má Komisia k dispozícii na zamietnutie NAP, nemôže začať plynúť, ak bol oznámený neúplný NAP. Členský štát totiž nemôže prostredníctvom oznámenia neúplného NAP donekonečna oddaľovať prijatie rozhodnutia Komisie podľa článku 9 ods. 3 smernice (rozsudok Spojené kráľovstvo/Komisia, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 73).

36 Po tretie z judikatúry vyplýva, že znenie článku 9 ods. 3 smernice naznačuje, že právomoc Komisie kontrolovať a zamietnuť NAP je značne ohraničená, a to tak vecnými, ako aj časovými obmedzeniami. Na jednej strane je táto kontrola obmedzená na to, že Komisia skúma zlučiteľnosť NAP s kritériami prílohy III a s ustanoveniami článku 10 smernice, a na druhej strane musí byť vykonaná v trojmesačnej lehote od oznámenia uvedeného NAP členským štátom (uznesenie Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2007, EnBW Energie Baden-Württemberg/Komisia, T-387/04, Zb. s. II-1195, bod 104; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo

7. novembra 2007, Nemecko/Komisia, T-374/04, Zb. s. II-4431, bod 116). Navyše pokiaľ ide o časové obmedzenia, treba uviesť, že článok 9 ods. 3 smernice stanovuje len jednu lehotu troch mesiacov, v ktorej sa môže Komisia vyjadriť k NAP.

37 S ohľadom na uvedené úvahy sa Súd prvého stupňa domnieva, že Poľská republika správne tvrdí, že lehota troch mesiacov začala plynúť od oznámenia NAP Poľskou republikou, teda od 30. júna 2006.

38 Toto tvrdenie uvedené ako posledné nemožno spochybniť tvrdením Komisie, podľa ktorého začína lehota troch mesiacov v zásade plynúť podľa ustálenej správnej praxe odo dňa zaregistrovania listu o oznámení NAP generálnym sekretariátom Komisie, teda v predmetnej veci od 6. júla 2006.

39 Predovšetkým treba totiž konštatovať, že Komisia neuvádza žiaden dôkaz na podporu svojho tvrdenia, pokiaľ ide o existenciu takejto ustálenej správnej praxe. Navyše treba konštatovať, že v článku 9 ods. 3 je výslovne uvedené, že lehota troch mesiacov začína plynúť od okamihu oznámenia NAP. V predmetnej veci pritom Komisia nepopiera, že NAP jej bol doručený 30. júna 2006.

40 Ďalej pokiaľ ide o otázku, či lehota troch mesiacov uplynula 30. septembra 2006, treba posúdiť účinky vyvolané listom Komisie z 30. augusta 2006, v ktorom Komisia na jednej strane konštatuje neúplnosť a nezlučiteľnosť NAP, a na druhej strane vyzýva Poľskú republiku, aby odpovedala na určitý počet otázok a žiadostí o doplňujúce informácie.

41 V prvom rade z judikatúry vyplýva, že predbežná kontrola uskutočnená podľa článku 9 ods. 3 smernice nevedie nevyhnutne k rozhodnutiu o povolení. Komisia totiž môže zasiahnuť len v rozsahu, v akom považuje za nevyhnutné vzniesť výhrady k niektorým aspektom oznámeného NAP a prijať rozhodnutie o zamietnutí v prípade, že členský štát odmietne zmeniť svoj NAP. K vzneseniu výhrad a prijatiu rozhodnutia o zamietnutí musí dôjsť do troch mesiacov od oznámenia NAP. V opačnom prípade sa totiž oznámený NAP stáva konečným a vzťahuje sa naň domnienka zákonnosti, ktorá umožňuje ukončiť dočasný zákaz vykonávania NAP členským štátom (uznesenie EnBW Energie Baden-Württemberg/Komisia, už citované v bode 36 vyššie, bod 115). Okrem toho, keďže je právomoc Komisie skúmať NAP značne zúžená, ako bolo uvedené v bode 36 vyššie, musia byť takéto výhrady a rozhodnutie o zamietnutí nevyhnutne založené na konštatovaní nezlučiteľnosti oznámeného NAP s hodnotiacimi kritériami uvedenými v prílohe III alebo s ustanoveniami článku 10 smernice.

42 Ďalej ak neexistuje všeobecná povoľovacia právomoc Komisie v pravom slova zmysle vo vzťahu k oznámenému NAP, nevznesenie výhrad Komisiou do uplynutia lehoty troch mesiacov nemôže zakladať žiadnu právnu domnienku povolenia NAP. Jediným dôsledkom uplynutia tejto lehoty je teda len to, že NAP sa stane konečným a môže byť členským štátom vykonaný (uznesenie EnBW Energie Baden-Württemberg/Komisia, už citované v bode 36 vyššie, bod 120).

43 Súd prvého stupňa sa teda domnieva, že Komisia môže pred uplynutím lehoty troch mesiacov konať nielen tak, že najprv vznesie výhrady alebo položí otázky v súvislosti s niektorými aspektmi oznámeného NAP, ale v prípade, že členský štát odmietne zmeniť svoj NAP, aj tak, že následne prijme rozhodnutie o zamietnutí oznámeného NAP. Zatiaľ čo prijatie zamietavého rozhodnutia má za následok prerušenie plynutia lehoty troch mesiacov, v prípade, ak Komisia vznesie výhrady alebo položí otázky v súvislosti s niektorými aspektmi oznámeného NAP, sa plynutie lehoty troch mesiacov pozastavuje.

44 V predmetnej veci však treba konštatovať, že vo svojom liste z 30. augusta 2006, to znamená dva mesiace po oznámení NAP, Komisia na jednej strane formálne upozornila Poľskú republiku nielen na neúplný, ale aj nezlučiteľný charakter NAP s ohľadom na uplatňované posudzovacie kritériá v rámci svojho preskúmania podľa článku 9 ods. 3

smernice, a na druhej strane vyzvala Poľskú republiku, aby odpovedala na niekoľko otázok a žiadostí o doplňujúce informácie na doplnenie plánu. Tieto žiadosti uvedené ako posledné sa týkali najmä menného zoznamu prevádzkovateľov zariadení a množstva kvót, ktoré im Poľská republika chcela prideliť, teda údajov, ktoré v NAP chýbali. Oba uvedené druhy údajov, ktoré sa vyžadujú podľa kritéria č. 10 prílohy III smernice, boli nevyhnutné, aby mohla Komisia preskúmať zlučiteľnosť NAP. Keďže takéto údaje chýbali, treba uznať, že Komisia nemohla preskúmať NAP v súlade s ustanoveniami článku 9 ods. 3 smernice. Napokon Súd prvého stupňa konštatuje, že z obsahu spisu vyplýva, že Poľská republika po tom, čo jej bol doručený list z 30. augusta 2006, neodmietla zmeniť svoj NAP a odpovedať na otázky, ktoré jej Komisia v uvedenom liste položila.

45 Z uvedeného vyplýva, že list z 30. augusta 2006 obsahoval výhrady, ktoré tak Komisia vzniesla v lehote troch mesiacov v zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 41 a 42 vyššie. Vzhľadom na úvahy uvedené v bode 43 vyššie teda nie je správne tvrdenie Poľskej republiky, že v predmetnej veci lehota troch mesiacov, ktorej plynutie bolo pozastavené výhradami a otázkami položenými v liste z 30. augusta 2006 uplynula 30. septembra 2006.

46 Tento záver nemožno spochybniť tým, že Komisia neprijala rozhodnutie o zamietnutí NAP pred uplynutím lehoty troch mesiacov. Ako bolo pripomenuté v bode 42 vyššie, rozhodnutie o zamietnutí NAP, ktoré je až ďalším opatrením, môže byť totiž prijaté len v prípade, že dotknutý členský štát neprijal výhrady Komisie alebo odmietol zmeniť svoj NAP. V predmetnej veci je však nesporné, že poľský minister životného prostredia vo svojom liste, ktorý bol pripojený k NAP oznámenému 30. júna 2006, upozornil už k tomuto dňu útvary Komisie na neúplnosť NAP a na skutočnosť, že chýbajúce skutočnosti budú oznámené neskôr. Nesporné je navyše aj to, že po doručení listu Komisie z 30. augusta 2006 Poľská republika nemala vôbec v úmysle odmietnuť odpovedať na otázky a požiadavky Komisie uvedené v tomto liste, a už vôbec nie odmietnuť zmeniť NAP, ale práve naopak pri rozhovoroch vedených medzi jej útvarmi a útvarmi Komisie, a potom formálne listom z 30. októbra 2006 požiadala Komisiu o predĺženie poskytnutej lehoty, aby mohla predložiť svoje odpovede na otázky a na žiadosti o poskytnutie doplňujúcich informácií. Okrem toho z listu z 30. októbra 2006 vyplýva, že zdôrazňovala skutočnosť, že až tak bude môcť Komisia vykonať správne

a skutočne úplné vyhodnotenie NAP. Za týchto podmienok dospela Komisia k správnemu záveru, že v tejto fáze nemožno odmietnuť NAP skôr, než dostane odpoveď Poľskej republiky na otázky a žiadosti o doplňujúce informácie uvedené v jej liste z 30. augusta 2006.

47 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

II — *O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia a porušení článku 9 ods. 1 a 3 smernice*

A — *Tvrdenia účastníkov konania*

48 Poľská republika tvrdí, že Komisia porušila ustanovenia článku 9 ods. 1 smernice, pretože sa bezdôvodne a „bez príslušného odôvodnenia“ odchýlila od vyhodnotenia údajov uvedených v NAP a analýzu týchto údajov nahradila analýzou svojich vlastných údajov získaných na základe neuceleného uplatnenia svojej vlastnej metódy ekonomickej analýzy.

49 Poľská republika v prvom rade tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí odmietla jej analýzu údajov, ktoré predložila v NAP, ako aj údajov, ktoré jej oznámila v odpovedi na jej otázky uvedené v liste z 30. augusta 2006. Komisia zdôvodnila odmietnutie týchto údajov tým, že nie sú spoľahlivé bez toho, aby uviedla konkrétnejší dôvod. Poľská republika v súvislosti s tým uvádza, že Komisia v odôvodnení č. 5 napadnutého rozhodnutia len uviedla, že „preto ne[bolo] možné vylúčiť, že skutočné emisie boli nadhodnotené na základe údajov týkajúcich sa emisií z predchádzajúcich rokov

oznámených Poľskou republikou“. Komisia takto „diskreditovala“ údaje predložené Poľskou republikou a celú prácu na príprave NAP na základe jej vlastných pokynov a v súlade s nimi.

50 Ďalej Komisii vytýka, že nepreukázala, že údaje uvedené v NAP boli nevhodné. Pokiaľ ide najmä o emisie oznámené Poľskou republikou pred rokom 2005, tieto emisie boli predmetom správy v rámci UNFCCC a boli skontrolované Komisiou, ktorá k nim nemala žiadne výhrady.

51 Poľská republika dodáva, že podľa ustanovení článku 9 ods. 3 smernice je Komisia povinná vykonať individuálne posúdenie údajov pre každé hospodárske odvetvie, na ktoré sa smernica vzťahuje, ktoré členský štát použil na vypracovanie NAP. V tejto súvislosti pripomína, že kritérium č. 3 priznáva členským štátom možnosť založiť prideľovanie kvót na údajoch používaných v súvislosti s činnosťami rôznych hospodárskych odvetví, na ktoré sa vzťahuje smernica.

52 Vo svojej replike Poľská republika uvádza, že stanovisko prijaté Komisiou, na základe ktorého nezohľadnila údaje uvedené v NAP, vyplýva z toho, že si Komisia nesprávne a neoprávnene vysvetlila svoju úlohu v procese vyhodnocovania NAP. Podľa nej spočíva úloha Komisie v dokázaní, prostredníctvom kompletnej argumentácie, že metóda uplatnená v NAP porušuje ustanovenia smernice.

53 Stále v replike pritom Poľská republika trvá na tom, že k odmietnutiu metódy použitej na vypracovanie NAP mala Komisia, rešpektujúc „hlavnú rolu“, ktorú na tomto základe majú členské štáty, nespochybniteľne a jasne dokázať, že táto metóda je v rozpore s ustanoveniami smernice. Ďalej sa domnieva, že Komisia tak v napadnutom rozhodnutí, ako aj vo vyjadrení k žalobe, neuvádza dôkazy, že údaje použité v NPA nie sú objektívne a spoľahlivé. Okrem toho v odôvodnení č. 5 napadnutého rozhodnutia Komisia sama uznáva, že v momente jeho prijatia nemala k dispozícii žiaden dôkaz

o nesprávnom alebo nepresnom charaktere údajov uvedených v NAP, a len konštatuje, že nemožno vylúčiť, že údaje uvedené v NAP „neprimerane nadhodnocovali skutočnú úroveň emisií plynov“.

54 Po druhé Poľská republika tvrdí, že Komisia nie je oprávnená bez akéhokoľvek odôvodnenia alebo konzultácie s dotknutým členským štátom nahradiť údaje uvedené v NAP tohto členského štátu svojimi vlastnými údajmi získanými po uplatnení svojej vlastnej metódy ekonomickej analýzy, ktorou bola navyše nahradená metóda použitá uvedeným členským štátom. Na účely vyhodnotenia NAP môže Komisia skúmať len údaje poskytnuté členským štátom. Táto metóda posúdenia uvedených údajov sa významne líši tak od vlastnej metódy ekonomickej analýzy použitej Komisiou, ako aj od nahradenia údajov v tomto modeli jej vlastnými údajmi, od opravy údajov na základe vlastnej úvahy Komisie, a napokon od prikázania Poľskej republike, aby použila takto získané výsledky.

55 Podľa Poľskej republiky Komisia neuviedla ani vo svojich ďalších pokynoch z roku 2005 (pozri bod 28 vyššie), ani vo svojom liste z 30. augusta 2006, že chce použiť ako model ekonomickej analýzy na účely vyhodnotenia rastu hrubého domáceho produktu (HDP) a potenciálu zníženia emisií model Primes. Až vo svojej správe z 27. októbra 2006 o pokroku pri dosahovaní cieľov Kjótskeho protokolu [KOM(2006) 658 v konečnom znení], zverejnenej po tom, ako Poľská republika oznámila NAP, Komisia uviedla, že pri vyhodnocovaní súladu NAP s kritériami č. 2 a 3 prílohy III smernice bude vychádzať z „metódy HDP“ na rozdiel od „sektorovej metódy“ použitej Poľskou republikou v NAP.

56 Čo sa týka spoľahlivosti modelu Primes, Poľská republika konštatuje, že pred prijatím napadnutého rozhodnutia mala Komisia k dispozícii presnejšie a aktualizovanejšie údaje, pokiaľ ide o poľský HDP. Vyplýva to z poznámky pod čiarou na strane 24 napadnutého rozhodnutia, v ktorej Komisia uviedla, že nezohľadnila údaje z predbežných predpovedí z februára 2007 zverejnené jej Generálnym riaditeľstvom pre

hospodárske a finančné záležitosti 16. februára 2007, lebo boli k dispozícii len pre sedem členských štátov, a teda netvorili dostatočne úplnú a primeranú skupinu údajov pre celú Úniu.

57 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie vo vyjadrení k žalobe, podľa ktorého má byť v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania metóda posudzovania NAP rovnaká pre všetky tieto štáty, toto tvrdenie odporuje tak jej vlastným usmerneniam týkajúcim sa vypracovávania NAP, ako aj jej rozhodovacej praxi v danej oblasti uplatňovanej voči iným členským štátom. Poľská republika poznamenáva, že použitie najnovších a najpresnejších údajov, ktoré sú k dispozícii, nie je „diskrimináciou".

58 Dodáva, že v priebehu postupu posudzovania NAP jej Komisia neumožnila predložiť pripomienky týkajúce sa jednak konštatovania, že jej metóda posudzovania na účely vypracovania NAP porušila ustanovenia práva Spoločenstva, jednak jej rozhodnutia vyhodnotiť schválenú úroveň emisií pomocou „metódy HDP" namiesto „sektorovej metódy" a napokon fungovania modelu Primes použitého Komisiou. Diskusie vo výboroch alebo zastupujúcich orgánoch o kritériách, ktoré mala Komisia použiť, nezbavovali Komisiu jej povinnosti predložiť Poľskej republike svoje závery v priebehu správneho konania. V dôsledku nevykonania takejto predbežnej konzultácie tak Komisia porušila zásadu spolupráce medzi orgánmi Spoločenstva a členskými štátmi.

59 Vo svojej replike Poľská republika uvádza na podporu prvého žalobného dôvodu, že Komisia má podľa smernice obmedzenú úlohu, ktorá spočíva výlučne v posudzovaní NAP, ktoré jej boli oznámené, na základe kritérií stanovených smernicou. Okrem toho pripomína, že podľa ustanovenia článku 11 ods. 2 smernice rozhodne každý členský štát o celkovom množstve kvót, ktoré pridelí na dané obdobie a začne s procesom prideľovania týchto kvót príslušným prevádzkovateľom. Tvrdí, že Komisia je povinná pred odmietnutím určitého NAP a rovnako pred uložením oprávnení na emisie skleníkových plynov, ktoré sú obmedzenejšie, než emisie stanovené NAP, s istotou a detailným spôsobom preukázať, že tento plán nie je v súlade s právom Spoločenstva.

Podľa Poľskej republiky nie je účelom posudzovania NAP Komisiou, aby Komisia nahradila členský štát pri vypracovávaní jeho NAP.

60 Komisia uvádza, že druhý žalobný dôvod sa týka spôsobu, akým použila údaje uvedené v NAP v štádiu jeho posudzovania.

61 Poľská republika však v štádiu repliky, v časti týkajúcej sa prvého žalobného dôvodu, predložila nový žalobný dôvod vychádzajúci z porušenia článku 9 ods. 3 smernice na základe toho, že Komisia prekročila právomoci kontroly, ktoré jej táto smernica priznáva. Komisia ale poukazuje na to, že prvý žalobný dôvod uvedený v žalobe sa týka len skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po uplynutí lehoty troch mesiacov. Preto by mal byť tento žalobný dôvod vyhlásený za neprípustný v súlade s ustanoveniami článku 44 ods. 1 písm. c) a článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku.

62 Komisia v prvom rade uvádza, že v napadnutom rozhodnutí sa domnievala, že určité aspekty NAP nie sú v súlade s viacerými kritériami prílohy III smernice. Dodáva, že stanovila predmetné ročné množstvo emisných kvót skleníkových plynov na 208,515395 $MteCO_2$, čím znížila o 76,132937 $MteCO_2$ ročné množstvo emisných kvót skleníkových plynov navrhované Poľskou republikou v NAP.

63 Pripomína, že v súlade s článkom 9 ods. 3 smernice sledovala pri hodnotení NAP s ohľadom na kritéria č. 1 až 3 prílohy III smernice tri ukazovatele, a to jednak overené údaje týkajúce sa skutočných emisií skleníkových plynov v roku 2005 (v rámci kritéria č. 2), ďalej rast HDP v roku 2010 a napokon trendy týkajúce sa intenzity oxidov uhlíka na roky 2005 až 2010 (obidva ukazovatele uvedené ako posledné vychádzajú z kritéria č. 3). „Overenými údajmi" sa rozumejú údaje predložené zariadeniami a potom monitorované, zaregistrované a overené nezávislými znalcami.

64 Komisia tvrdí, že správne posúdenie NAP na základe článku 9 ods. 3 smernice musí umožniť vyhnúť sa tvorbe nadbytku kvót, ktorá by potom mohla viesť k „zrúteniu trhu“, ako k tomu došlo v priebehu obdobia obchodovania v rokoch 2005 až 2007. Len „primeraná vzácnosť kvót“ môže prispieť k uskutočneniu cieľa smernice, ktorým je znižovanie emisií skleníkových plynov finančne a ekonomicky výhodným spôsobom. V tejto súvislosti Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska tvrdí, že Komisia musí zohľadniť pri výbere svojich údajov skutočnosť, že poskytnutie prídelov požadovaných Poľskou republikou by viedlo k bezprostrednému nadbytku prídelov a teda k prebytku ponuky na trhu emisných kvót skleníkových plynov, čo by malo vplyv na cenu týchto kvót.

65 Komisia podporovaná Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska sa domnieva, že článok 9 ods. 3 smernice jej neukladá povinnosť použiť metódu analýzy uplatnenú dotknutým členským štátom, ani údaje uvedené v NAP, ktorý posudzuje. Nespochybňuje však skutočnosť, že členské štáty majú „širokú diskrečnú právomoc“ pri vykonávaní svojich NAP po ich posúdení Komisiou. Pri hodnotení NAP na základe kritérií prílohy III a článku 10 smernice však má použiť tie najobjektívnejšie a najspoľahlivejšie údaje a na základe zásady rovnosti zaobchádzania so všetkými členskými štátmi teda aj jednu metódu ekonomickej analýzy pre všetky štáty, takže niekedy bude musieť, pokiaľ ide o niektoré z nich, použiť údaje, ktoré nie sú dokonale aktualizované. Komisia dodáva, že táto povinnosť, najmä povinnosť použiť v rámci hodnotenia NAP na základe článku 9 ods. 3 smernice spoľahlivé údaje, pokiaľ ide o emisie, vyplýva z článkov 14 a 15 tejto smernice a z rozhodnutia Komisie 2004/156/ES z 29. januára 2004, ktorým sa zavádzajú usmernenia o monitorovaní a predkladaní správ o emisiách skleníkových plynov podľa smernice (Ú. v. EÚ L 59, s. 1). Na základe širokej miery voľnej úvahy, ktorá je jej priznaná, pokiaľ ide o ekonomické a ekologické posudzovania uskutočňované v rámci kontroly NAP, nie je povinná predkladať podrobné vysvetlenia v súvislosti s použitými ekonomickými údajmi a údajmi o životnom prostredí. Napokon uvádza, že posúdenie, ktoré uskutočňuje podľa článku 9 ods. 3 smernice, nemá za cieľ nahradiť NAP, ale len stanoviť maximálnu úroveň celkového množstva kvót, ktoré budú pridelené.

66 Aby preukázala, že členské štáty mohli používať svoju vlastnú metódu určovania celkového množstva kvót, ktoré sa majú prideliť, uvádza ako príklad Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, Slovinskú republiku, Francúzsku republiku a Dánske kráľovstvo, ktoré neprekročili „stanovený limit" množstva kvót v rámci druhého obdobia obchodovania, takže ani ich NAP, ani celkové množstvá kvót, ktoré v nich boli uvedené, neboli odmietnuté.

67 Podľa Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska voľba politiky uskutočňovaná Komisiou, pokiaľ ide o údaje, ktorá zo svojej povahy predstavuje komplexné ekonomické rozhodnutie a ktorá podlieha obmedzenému súdnemu preskúmaniu, sa neobmedzuje na posúdenie kvality daných údajov, ale zahŕňa tiež vyhodnotenie možnej reakcie trhu na kvalitu týchto údajov. Okrem toho návrh nadmerného pridelenia, ako ten, o ktorý ide v predmetnej veci, by mohol mať významný vplyv na systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve. Preto treba uvedený návrh preskúmať s ohľadom na dodatočné kvóty požadované ďalšími členskými štátmi v ich jednotlivých NAP.

68 Komisia podporovaná Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska uvádza, že sa predovšetkým z tohto dôvodu rozhodla použiť údaje o emisiách vo všetkých členských štátoch v priebehu roku 2005, ako boli zverejnené 15. mája 2006 v *Nezávislom protokole transakcií Spoločenstva* (*CITL – Community Independent Transaction Log*). Dodáva, že v tlačovej správe z tohto dňa uviedla, že tieto údaje považuje za najlepšie a najpresnejšie a že ich zohľadní pri posudzovaní NAP na roky 2008 až 2012. Tieto údaje boli použité tiež v správe z roku 2006 (pozri bod 55 vyššie) a pokiaľ ide o Poľskú republiku, boli doplnené na základe jej odpovede na list z 30. augusta 2006. Komisia spresňuje, že na rozdiel od údajov o emisiách týkajúcich sa roku 2005 neboli údaje oznámené Poľskou republikou v NAP, ktoré sa týkali rokov pred rokom 2005, nezávisle overené a že nevylučovala, že „by mohli nadmerne zveličiť skutočné množstvo emisií plynov". Skutočnosť, že tieto údaje boli predmetom správy v rámci UNFCCC a vzhľadom na to boli monitorované Komisiou, neznamenala automaticky ich „uznanie" v rámci obchodovania s emisnými kvótami.

69 Po druhé Komisia poznamenáva, že jednak použila model Primes len na účely stanovenia ukazovateľa týkajúceho sa intenzity oxidov uhlíka n obdobie od roku 2005 až 2010, a jednak ide o model integrujúci najspoľahlivejšie údaje, pokiaľ ide o stupeň znižovania emisií skleníkových plynov. Tento systém vypracovali pre Komisiu a spravovali nezávislí experti z Aténskej univerzity. Tieto údaje boli zhromaždené v priebehu rovnakého obdobia pre všetky členské štáty, čo zaisťuje porovnateľnú úroveň vnútornej súdržnosti a presnosti. Napokon skutočnosť, že skúmanie NAP nebolo v priebehu druhej polovice roku 2006 možné, pretože informácie nevyhnutné na tento účel zaslala Poľská republika Komisii až v roku 2007, nestavia Poľskú republiku do odlišnej situácie, či dokonca do výhodnejšej situácie, pokiaľ ide o využívanie prognóz HDP, ako členské štáty, ktoré oznámili úplný NAP.

B — *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

70 Súdny dvor konštatuje, že druhý žalobný dôvod sa člení na dve časti. Pokiaľ ide o jeho prvú časť, Poľská republika vytýka Komisii, že bezdôvodne a „bez relevantného odôvodnenia“ odmietla metódu ekonomickej analýzy použitú Poľskou republikou, ako aj údaje uvedené v NAP. S ohľadom na písomnosti účastníkov konania sa Súd prvého stupňa domnieva, že v rámci uvedenej časti druhého žalobného dôvodu Poľská republika vytýka Komisii, že porušila povinnosť odôvodnenia v zmysle článku 253 ES. Pokiaľ ide o druhú časť tohto žalobného dôvodu, vytýka jej, že jednak porušila ustanovenie článku 9 ods. 1 a 3 smernice tým, že nahradila uvedenú metódu a uvedené údaje svojou vlastnou metódou hodnotenia a svojimi vlastnými údajmi získanými na základe tejto metódy, a jednak jej stanovila, na základe kontroly NAP, maximálne celkové množstvo kvót, ktoré sa majú prideliť.

1. O existencii údajne nového žalobného dôvodu predloženého Poľskou republikou v štádiu repliky, ktorý vychádza z toho, že Komisia prekročila svoje kontrolné právomoci

71 Je potrebné preskúmať, či, ako tvrdí Komisia, predstavuje výhrada založená na porušení článku 9 ods. 3 smernice na základe toho, že Komisia prekročila kontrolné právomoci, ktoré sú jej zverené týmto článkom, nový žalobný dôvod, ktorý preto treba zamietnuť.

72 Zo znenia ustanovenia článku 44 ods. 1 písm. c) a z článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku vyplýva, že návrh na začatie konania musí obsahovať predmet konania a zhrnutie žalobných dôvodov, na ktorých je návrh založený, a že uvádzanie nových žalobných dôvodov je počas konania prípustné len vtedy, ak sú tieto žalobné dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

73 V predmetnej veci, ako vyplýva z návrhu uvedeného v poslednej časti žaloby (pozri bod 25 vyššie), Poľská republika predovšetkým vytýka všeobecným spôsobom Komisii, že prijala napadnuté rozhodnutie, hoci na to nemala právomoc, pričom „porušila základné procesné pravidlá, ustanovenia Zmluvy ES a prekročila svoje právomoci“. Zo zhrnutia žalobných dôvodov predložených Poľskou republikou vyplýva, že od štádia podania žaloby vytýkala Komisii, že prekročila právomoci, ktoré jej priznáva článok 9 ods. 3 smernice, pokiaľ ide o posudzovanie NAP.

74 Okrem toho Súd prvého stupňa konštatuje, že Poľská republika v bode 53 svojej žaloby uvádza na základe druhého žalobného dôvodu, že v rámci posudzovania NAP má Komisia len právo skúmať zlučiteľnosť údajov predložených dotknutým členským štátom s hodnotiacimi kritériami stanovenými v smernici. Komisia naopak nemá v tomto rámci právo použiť svoje vlastné údaje namiesto údajov predložených členským štátom. Súd tiež poznamenáva, že Poľská republika dodáva, v tomto bode žaloby, že nemožno zamieňať posúdenie údajov predložených členským štátom v jeho NAP Komisiu uplatnením vlastnej metódy ekonomickej analýzy Komisiou, nahrádzaním

údajov uvedených v NAP jej vlastnými údajmi, opravou údajov uvedených v NAP na základe jej vlastnej úvahy alebo s príkazom, ktorým jej Komisia uložila použiť výsledky, ktoré takto získala.

75 Ďalej Súd prvého stupňa uvádza, že Poľská republika v bode 54 žaloby tvrdí, že každý členský štát má právo, vzhľadom na článok 9 ods. 3 smernice, od Komisie očakávať, že vykoná individuálne posúdenie údajov, ktoré použil pri vypracovávaní svojho NAP. Ďalej v bode 56 žaloby Poľská republika vytýka Komisii, že nepreukázala, že údaje uvedené v NAP neboli vhodné.

76 Napokon treba uviesť, že tvrdenia predložené Poľskou republikou v bode 8 jej repliky na základe prvého žalobného dôvodu sú v podstate rovnaké ako tvrdenia, ktoré rozvinula v tom istom štádiu písomnej časti konania, ale na základe druhého žalobného dôvodu (pozri bod 53 vyššie). V oboch týchto prípadoch totiž v zásade tvrdí, že aby Komisia mohla prijať také rozhodnutie, ako je napadnuté rozhodnutie, a najmä odmietnuť metódu posúdenia použitú dotknutým členským štátom, musí Komisia, rešpektujúc „hlavnú rolu" členských štátov pri príprave NAP, nespochybniteľne a jasne dokázať, že táto metóda je v rozpore s ustanoveniami smernice. Pritom je potrebné konštatovať, že Komisia nenamieta neprípustnosť tejto argumentácie uvedenej v replike na podporu druhého žalobného dôvodu. Napokon z tvrdení predložených v bode 52 vyššie, ktoré boli rozvinuté tiež v štádiu repliky na podporu druhého žalobného dôvodu, vyplýva, že Poľská republika výslovne tvrdí, že stanovisko prijaté Komisiou, na základe ktorého nezohľadnila údaje uvedené v NAP, vyplýva z jej nesprávneho a neodôvodneného výkladu jej úlohy v procese posudzovania NAP.

77 V každom prípade Súd prvého stupňa uvádza, že Komisia vo vyjadrení k žalobe na jednej strane sama konštatovala, že druhý žalobný dôvod sa týkal spôsobu, akým využila údaje uvedené v NAP v štádiu jeho posudzovania, a na druhej strane jasne odpovedala na tento žalobný dôvod v tom zmysle, že sa týkal podmienok výkonu jej právomoci kontrolovať NAP v súlade s článkom 9 ods. 3 smernice.

78 Z predchádzajúcich konštatovaní vyplýva, že Poľská republika už od štádia žaloby nielenže vytýkala Komisii, že nezohľadnila podmienky výkonu svojej právomoci posudzovania NAP, ktorá jej je priznaná ustanovením článku 9 ods. 3 smernice, ale okrem toho v zásade tvrdila, že Komisia prekročila medze uvedenej právomoci tým, že nahradila metódu a údaje použité v NAP svojou vlastnou ekonomickou metódou a svojimi vlastnými údajmi, na základe vlastnej úvahy opravila uvedené údaje a uložila jej takto získané údaje použiť.

79 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, teda výhrada založená na porušení článku 9 ods. 3 smernice na základe toho, že Komisia prekročila právomoci kontroly, ktoré sú jej priznané týmto článkom, nepredstavuje nový žalobný dôvod. A preto je prípustný.

2. O dôvodnosti druhého žalobného dôvodu

a) Úvodné pripomienky

80 V prvom rade treba pripomenúť ciele sledované smernicou, rozdelenie právomocí medzi Komisiou a členskými štátmi na základe ustanovení tejto smernice a napokon rozsah súdneho preskúmania vykonávaného súdom Spoločenstva, pokiaľ ide o také rozhodnutie, ako je napadnuté rozhodnutie.

O cieľoch smernice

81 Pokiaľ ide o ciele smernice, Súd prvého stupňa už rozhodol, že hlavným cieľom smernice je podstatné zníženie emisií skleníkových plynov tak, aby boli dodržané záväzky Spoločenstva a členských štátov v súvislosti s Kjótskym protokolom. Tento cieľ musí byť dosiahnutý tak, aby bol súčasne dodržaný celý súbor „čiastkových cieľov", a za pomoci určitých nástrojov. Hlavným nástrojom je v tejto súvislosti systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov Spoločenstva (článok 1 a odôvodnenie č. 2 smernice), ktorého fungovanie určujú niektoré „čiastkové ciele", a síce zachovanie finančne a ekonomicky výhodných podmienok, zachovanie hospodárskeho rozvoja a zamestnanosti, ako aj zachovanie integrity vnútorného trhu a podmienok hospodárskej súťaže (článok 1 a odôvodnení č. 5 a 7 uvedenej smernice) (rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 124).

O rozdelení právomocí medzi Komisiou a členskými štátmi

82 Pokiaľ ide o rozdelenie právomocí medzi Komisiou a členskými štátmi pri preberaní smernice v oblasti životného prostredia, je potrebné pripomenúť znenie článku 249 tretieho odseku ES, podľa ktorého „smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom". Z toho vyplýva, že ak predmetná smernica nestanovuje formu a metódy na dosiahnutie konkrétnych výsledkov, členský štát má v zásade úplnú voľnosť pri výbere foriem a metód na dosiahnutie uvedeného výsledku. Členské štáty sú však povinné v rámci priestoru, ktorý im je priznaný článkom 249 tretím odsekom ES, zvoliť najvhodnejšie formy a metódy na zabezpečenie potrebného účinku smerníc. Z toho okrem iného vyplýva, že v prípade neexistencie pravidla Spoločenstva, ktoré by jasným a presným spôsobom upravovalo formu a metódy, ktoré musí členský štát použiť, prináleží Komisii, aby v rámci výkonu svojej kontrolnej právomoci najmä na základe článkov 211 ES a 226 ES z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že nástroje, ktoré členský štát v tejto súvislosti použil, sú v rozpore s právom Spoločenstva (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. novembra 2007, Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 78 a tam citovaná judikatúra).

83 Je potrebné dodať, že dodržiavanie zásady subsidiarity, ktorá je zakotvená v článku 5 druhom odseku ES, teda zásady, ktorú musia dodržiavať inštitúcie Spoločenstva pri výkone svojich normotvorných činností a ktorú je potrebné dodržať pri prijímaní smernice (odôvodnenie č. 30 smernice), je možné zabezpečiť iba uplatňovaním týchto zásad. V zmysle tejto zásady Spoločenstvo zasahuje do oblastí, ktoré nepatria do jeho výlučnej právomoci, len do tej miery, ktorá je nevyhnutná na dosiahnutie cieľov, ktoré nemôžu dostatočne dosiahnuť členské štáty, a preto sa môžu, či z dôvodu ich predpokladaného rozsahu, alebo účinku, lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva. Preto v takej oblasti, akou je oblasť životného prostredia, ktorá je upravená v článkoch 174 ES až 176 ES, v ktorej Komisia a členské štáty zdieľajú právomoci, dôkazné bremeno zaťažuje Spoločenstvo, to znamená v predmetnej veci Komisiu, aby preukázala, v akom rozsahu sú právomoci členského štátu, a teda miera jeho voľnosti, obmedzené vzhľadom na podmienky uvedené v bode 82 vyššie (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 79).

84 V súvislosti so smernicou treba uviesť, že na účely vykonania systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov jasne a výslovne stanovuje v článku 9 ods. 1 a 3 a v článku 11 ods. 2 rozdelenie právomocí medzi členské štáty a Komisiu, pokiaľ ide o vypracovanie, kontrolu a vykonanie NAP. Preto v rámci úzkeho vzťahu medzi nimi v súvislosti s rozdelením právomocí treba tieto články chápať vo vzájomnej súvislosti, a to pokiaľ ide o ich výklad, ako aj posúdenie každého žalobného dôvodu založeného na ich porušení.

— O právomociach členských štátov

85 Pokiaľ ide o právomoci členských štátov, z článku 9 ods. 1 a článku 11 ods. 2 smernice jednoznačne vyplýva, že členské štáty majú výlučnú právomoc po prvé na vypracovanie NAP a stanovenie celkového množstva kvót, ktoré navrhujú prideliť na dotknuté obdobie, a spôsobu, ktorým ich zamýšľajú prideľovať, a po druhé na rozhodnutie o celkovom množstve kvót, ktoré pridelia na každé päťročné obdobie, a začatie postupu individuálneho prideľovania týchto kvót.

86 Výkon týchto výlučných právomocí členských štátov však musí byť podľa článku 9 ods. 1 druhej vety smernice založený na objektívnych a transparentných kritériách, ako sú kritériá uvedené v prílohe III smernice. Takisto článok 9 ods. 3 druhá veta smernice stanovuje, že ak Komisia NAP alebo ktorýkoľvek z jeho aspektov zamietne, členský štát prijme rozhodnutie podľa článku 11 ods. 2 smernice len v prípade, ak sú ním navrhované zmeny prijaté Komisiou.

87 Je však potrebné uviesť, že smernica jasne a presne neurčuje formu a prostriedky na dosiahnutie výsledku, ktorý stanovuje. Okrem toho, ako bolo pripomenuté v bode 85 vyššie, majú členské štáty výlučnú právomoc na vypracovanie svojich NAP a rozhodnutie o celkovom množstve kvót, ktoré sa majú prideliť. Preto je potrebné domnievať sa, že zohrávajú ústrednú úlohu pri vykonávaní systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov.

88 Za týchto podmienok, ako Súd prvého stupňa už predtým rozhodol, teda disponujú určitou mierou voľnosti pri prebratí smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 80), a tak pri voľbe opatrení, ktoré považujú v osobitnom kontexte vnútroštátneho energetického trhu za najvhodnejšie na dosiahnutie cieľa stanoveného uvedenou smernicou.

— O právomociach Komisie

89 Pokiaľ ide o právomoci Komisie, z ustanovení článku 9 ods. 3 smernice jednoznačne vyplýva, že jej právomoc kontrolovať a odmietnuť NAP je, ako bolo pripomenuté v bode 36 vyššie, veľmi obmedzená. Pokiaľ ide o vecné obmedzenia tejto právomoci, Komisia je oprávnená overiť len súlad opatrení prijatých členským štátom s kritériami uvedenými v prílohe III a ustanoveniami článku 10 smernice. Okrem toho je podľa ustanovenia článku 9 ods. 3 poslednej vety smernice Komisia povinná, ak sa rozhodne odmietnuť určitý NAP, svoje rozhodnutie odôvodniť. Z judikatúry však vyplýva, že ak z výkonu tejto veľmi obmedzenej právomoci kontroly NAP vyplývajú komplexné

hospodárske a ekologické hodnotenia vykonané vzhľadom na všeobecný cieľ znižovania emisií skleníkových plynov prostredníctvom systému obchodovania s emisnými kvótami finančne a ekonomicky výhodným spôsobom (článok 1 a odôvodnenie č. 5 smernice), má samotná Komisia voľnú úvahu (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 80).

90 Okrem toho, aby mohli členské štáty prijať podľa článku 11 ods. 2 smernice rozhodnutie o celkovom množstve kvót, ktoré sa majú prideliť, dodržujúc svoju povinnosť stanovenú v článku 9 ods. 3 druhej vete smernice, podľa ktorej môže byť toto rozhodnutie prijaté len v prípade, ak sú navrhované zmeny prijaté Komisiou, sa treba domnievať, že Komisia má pri posudzovaní NAP právo konkrétne kritizovať zistené prípady nezlučiteľnosti a podávať prípadné návrhy alebo doporučenia tak, aby členský štát mohol zmeniť svoj NAP spôsobom, ktorý podľa názoru Komisie uvedie tento plán do súladu s kontrolnými kritériami stanovenými smernicou.

O rozsahu súdneho preskúmania

91 Z toho vyplýva, že súd Spoločenstva v rámci svojho preskúmania zákonnosti v tejto súvislosti vykonáva úplné preskúmanie toho, či Komisia správne uplatnila príslušné právne pravidlá, ktorých rozsah je potrebné vymedziť podľa výkladových metód uznávaných judikatúrou. Naproti tomu Súd prvého stupňa nemôže nahradiť Komisiu, ak Komisia musí v tomto kontexte vykonať komplexné ekonomické a ekologické posúdenia. Vzhľadom na to sa Súd prvého stupňa musí obmedziť na overenie toho, či v súvislosti s predmetným opatrením nedošlo k zjavnej nesprávnosti alebo zneužitiu právomoci, či príslušný orgán zjavne neprekročil mieru svojej voľnej úvahy a či procesné záruky, ktoré sú v tomto kontexte osobitne významné, boli úplne dodržané (pozri rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 81 a tam citovanú judikatúru).

92 Práve s ohľadom na všetky zásady uvedené vyššie treba preskúmať dôvodnosť druhého žalobného dôvodu uplatneného Poľskou republikou, ktorým v zásade požaduje, aby Súd prvého stupňa posúdil, či Komisia prijatím napadnutého rozhodnutia porušila ustanovenia článku 9 ods. 1 a 3 smernice zásahom do právomoci členských štátov vypracovať a vykonať NAP podľa článku 9 ods. 1 a článku 11 ods. 2 smernice, a tým prekročila svoju právomoc kontroly NAP, ktorú jej priznáva článok 9 ods. 3 smernice.

b) O napadnutom rozhodnutí

93 Na úvod treba uviesť, že Komisia v článku 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia predovšetkým konštatuje, že časť celkového množstva kvót, ktoré Poľská republika navrhuje prideliť v rámci NAP, t. j. 76,132937 MteCO_2 ročne, nie je v súlade s kritériami č. 1 až 3 prílohy III smernice. Zároveň Komisia v článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia spresňuje, že nevznesie proti NAP výhrady, ak v ňom budú vykonané určité zmeny a najmä celkové množstvo kvót, ktoré sa majú prideliť na účely systému Spoločenstva, bude znížené o 76,132937 MteCO_2 ročne. Napokon v článku 3 ods. 1 napadnutého rozhodnutia uvádza, že celkové priemerné ročné množstvo kvót, ktoré má Poľská republika prideliť na základe NAP zariadeniam, ktoré sú v ňom uvedené, a novým účastníkom na trhu, sa rovná 208,515395 MteCO_2 a nemôže byť prekročené.

94 Súd prvého stupňa uvádza, že všetky ustanovenia napadnutého rozhodnutia uvedené v bode 93 vyššie vychádzajú zo záverov, ku ktorým Komisia dospela v odôvodnení č. 13 poslednom odseku napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých najmä konštatuje, že priemerný ročný nadbytok kvót Poľskej republiky na obdobie rokov 2008 až 2012, ktorý po ukončení prvej etapy výpočtu dosahuje 76,132937 MteCO_2, je nezlučiteľný s kritériami č. 1 až 3 prílohy III smernice.

95 Článok 1 ods. 1 a článok 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia totiž výslovne odkazujú na uvedený ročný nadbytok. Z písomností Komisie tiež vyplýva, ako bolo uvedené vyššie v bode 62 vyššie, že k maximálnemu predmetnému ročnému množstvu emisných kvót skleníkových plynov uvedenému v bode 3 napadnutého rozhodnutia vo výške 208,515395 MteCO_2 dospela tým, že o to isté množstvo 76,132937 MteqCO2 znížila ročné množstvo emisných kvót skleníkových plynov navrhované Poľskou republikou v NAP, teda 284,648332 MteqCO_2.

96 Napokon v rámci odôvodnení č. 4 až 13 napadnutého rozhodnutia Komisia skontrolovala súlad zlučiteľnosti NAP s kritériami č. 1 až 3 prílohy III smernice. Dôvodnosť druhého žalobného dôvodu teda treba posúdiť vzhľadom na dôvody uvedené v odôvodneniach č. 4 až 13 napadnutého rozhodnutia.

97 Obe časti druhého žalobného dôvodu je vhodné preskúmať postupne, pričom treba začať skúmaním časti druhej založenej na porušení článku 9 ods. 1 a 3 smernice.

98 S ohľadom na judikatúru uvedenú v bode 91 vyššie, v rozsahu, v akom na to, aby rozhodol o dôvodnosti druhého žalobného dôvodu, musí Súd prvého stupňa najprv preskúmať, či Komisia v napadnutom rozhodnutí správne uplatnila príslušné právne pravidlá, pokiaľ ide o rozdelenie právomoci medzi členskými štátmi a ňou samotnou, pričom preskúmanie uskutočnené Súdom prvého stupňa, pokiaľ ide o túto otázku musí byť úplné. Až keď sa zistí, že Komisia tieto pravidlá uplatnila správne, bude vhodné skúmať, či ňou uskutočnená kontrola zlučiteľnosti NAP na základe kritérií uvedených v smernici, a najmä jej výber ekonomickej a ekologickej analýzy NAP sú postihnuté zjavne nesprávnym posúdením.

O dôvodnosti druhej časti druhého žalobného dôvodu

99 Pokiaľ ide o druhú časť druhého žalobného dôvodu, Poľská republika Komisii vytýka, že porušila ustanovenia článku 9 ods. 1 a 3 na jednej strane tým, že nahradila metódu analýzy, ktorú zvolila, a údaje uvedené v NAP, svojou vlastnou metódou posudzovania a údajmi získanými na základe tejto vlastnej metódy, a na druhej strane tým, že jej na základe kontroly NAP uložila maximum, ktoré nesmie prekročiť pri stanovení celkového množstva kvót, ktoré sa majú prideliť.

100 V prvom rade Poľská republika tvrdí, že vzhľadom na ustanovenie článku 9 ods. 3 smernice Komisia nebola príslušná nahradiť použitú metódu posudzovania a údaje uvedené v NAP svojou vlastnou metódou posudzovania a svojimi vlastnými údajmi. V tomto ohľade Súd prvého stupňa uvádza, že všetky argumenty predložené Komisiou v jej obrane, pokiaľ ide o túto otázku, majú tendenciu potvrdzovať, že nedodržala rozsah svojich právomocí vymedzených v smernici.

101 Komisia predovšetkým nemôže tvrdiť, ako vyplýva z jej písomností, že podľa smernice nemá povinnosť použiť údaje uvedené v NAP, ktorý skúma, a že na jeho posúdenie musí použiť rovnakú metódu pre všetky členské štáty. Podľa článku 9 ods. 3 smernice sa totiž jej právomoc kontrolovať NAP nevyhnutne vzťahuje na údaje uvedené v predmetnom NAP, pretože, ako bolo pripomenuté v bodoch 82 až 90 vyššie, Komisia musí posúdiť ich zlučiteľnosť s kritériami prílohy III a ustanoveniami článku 10 smernice. Musí teda nevyhnutne skontrolovať výber údajov členským štátom na účely vypracovania NAP.

102 Komisii nepochybne nemožno v rámci jej právomoci vykonávať kontrolu NAP vytýkať, že vypracovala svoju vlastnú metódu posudzovania NAP založenú na údajoch, ktoré považuje za vhodnejšie, a použila ju ako nástroj na porovnanie na účely vyhodnotenia údajov uvedených v NAP členských štátov, v prípade ktorých musí posúdiť ich zlučiteľnosť s kritériami prílohy III a ustanoveniami článku 10 smernice. Z tohto

dôvodu prináleží Komisii v rozsahu, v akom vypracovanie a použitie takéhoto modelu vyžaduje komplexné ekonomické a ekologické posúdenia, ako už bolo pripomenuté v bode 89 vyššie, miera voľnej úvahy, takže použitie takéhoto modelu posudzovania môže byť napadnuté len v prípade, že vedie k zjavne nesprávnemu posúdeniu.

103 Ak sa Komisia naopak rozhodne prijať rozhodnutie na základe článku 9 ods. 3 smernice, nemôže, ako uviedla vo svojich písomnostiach a ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia, nepoužiť údaje uvedené v predmetnom NAP a úplne ich nahradiť údajmi získanými na základe jej vlastnej metódy posudzovania. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia podporovaná Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska, jej neprináleží na základe zásady rovnosti zaobchádzania so všetkými členskými štátmi prijať a uplatniť rovnakú metódu posudzovania NAP všetkých členských štátov.

104 V tejto súvislosti je predovšetkým nutné uviesť, že uplatnenie zásady rovnosti zaobchádzania so všetkými členskými štátmi nemôže viesť k zmene rozdelenia právomocí medzi členské štáty a Komisiu, ako je stanovené v smernici, v súlade so zásadou subsidiarity, o ktorej sa predpokladá, že bola pri prijímaní smernice dodržaná (odôvodnenie č. 30 uvedenej smernice). Ako bolo pripomenuté v bodoch 82 až 90 vyššie, členské štáty majú výlučnú právomoc na vypracovanie svojich NAP a konečné rozhodnutie o celkovom množstve kvót, ktoré sa majú prideliť.

105 Okrem toho, ako bolo pripomenuté v bode 82 vyššie, výber foriem a metód členským štátom na dosiahnutie výsledku sledovaného smernicou súvisí s povahou tohto právneho aktu. Vzhľadom na to, že smernica jasným a presným spôsobom nepredpisuje formu a prostriedky, ktoré sa majú použiť na účely jej prebratia, treba konštatovať, že Komisia tým, že tvrdila, že na základe zásady rovnosti zaobchádzania je potrebné prijať a uplatňovať rovnakú metódu posudzovania NAP na všetky členské štáty, aby bol dosiahnutý cieľ sledovaný smernicou, porušila mieru voľnosti, ktorú jej táto smernica priznáva.

106 Ak by Komisia mohla prijať rovnakú metódu posudzovania pre všetky členské štáty, znamenalo by to priznať jej nielen skutočnú zjednocovaciu právomoc v rámci uplatňovania systému obchodovania s kvótami, ale aj hlavnú úlohu pri vypracovávaní NAP. Normotvorca v smernici pritom Komisii v rámci jej právomoci kontrolovať NAP nepriznal ani takúto zjednocovaciu právomoc, ani takúto hlavnú úlohu.

107 V predmetnej veci nie je spochybnené, že Komisia na základe zásady rovnosti zaobchádzania v napadnutom rozhodnutí vyhodnotila NAP na základe svojich vlastných údajov získaných na základe svojej vlastnej metódy posudzovania.

108 Pri tomto postupe sa teda Komisia pred prijatím napadnutého rozhodnutia neuspokojila s porovnaním údajov uvedených v NAP s údajmi, ktoré získala na základe svojej vlastnej metódy posudzovania, na čo mala právo, aby posúdila súlad údajov uvedených v NAP s kritériami uvedenými v smernici. Naopak treba konštatovať, že metóda kontroly NAP, ktorú použila, vedie v praxi k tomu, že Komisii umožňuje, aby sama vypracovala, a to úplne samostatným spôsobom, svoj vlastný referenčný NAP a neposudzovala súlad oznámených NAP na základe kritérií stanovených v smernici, ale v prvom rade na základe údajov a výsledkov získaných pomocou svojej vlastnej metódy.

109 Súd prvého stupňa okrem toho uvádza, že, ako bolo zdôraznené v bode 66 vyššie, Komisia vo svojich písomnostiach poznamenáva, že iné členské štáty mohli použiť svoje vlastné metódy výpočtu na určenie celkového množstva kvót, ktoré sa majú prideliť, ak „ne[prekročili] stanovený limit množstva kvót na druhé obdobie obchodovania“, takže ani ich NAP, ani celkové množstvo kvót, ktoré navrhovali vo svojich NAP, neboli odmietnuté. Z takejto argumentácie vyplýva, že Komisia sa vo všeobecnosti domnievala, že jej kontrola NAP musí nevyhnutne začať porovnaním množstva kvót uvedených v NAP s množstvom, ktoré považovala za „možné“ s ohľadom na výsledky, ktoré získala na základe svojej vlastnej metódy hodnotenia.

110 Z toho vyplýva, že Komisia sa v konečnom dôsledku rozhodla nahradiť údaje uvedené v NAP svojimi vlastnými údajmi bez toho, aby nejakým spôsobom skontrolovala zlučiteľnosť údajov uvedených v NAP s kritériami stanovenými v smernici.

111 Napokon pokiaľ ide o dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania so všetkými členskými štátmi, na ktorú sa odvoláva Komisia, Súd prvého stupňa konštatuje, že v odôvodnení č. 3 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že NAP bol posudzovaný najmä s ohľadom na oznámenie Komisie zo 7. januára 2004 o pokynoch s cieľom pomôcť členským štátom pri uplatňovaní kritérií uvedených v prílohe III [smernice], ako aj podmienkach existencie vyššej moci [KOM(2003) 830 v konečnom znení].

112 Súd prvého stupňa pritom poukazuje na to, že v bode 10 uvedeného oznámenia Komisia výslovne uviedla, pokiaľ ide o nové členské štáty ešte neuvedené v rozhodnutí 2002/358, ku ktorým patrí Poľská republika, že ich jednotlivé ciele pri vykonávaní Kjótského protokolu predstavujú referenčný bod pre kritérium č. 1 prílohy III smernice, teda kritérium, ktoré je väzbou medzi celkovým množstvom kvót a cieľom stanoveným pre daný členský štát buď na základe rozhodnutia 2002/358, alebo samotného Kjótského protokolu. Je teda potrebné konštatovať, že Komisia vo svojich vlastných usmerneniach uznáva, že s novými členskými štátmi, ku ktorým patrí Poľská republika, sa v súvislosti s vypracovaním ich NAP zaobchádza v porovnaní s ostatnými členskými štátmi odlišne.

113 Čo sa týka tvrdenia Komisie podporovanej Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska, podľa ktorého by na základe zásady rovnosti zaobchádzania s členskými štátmi nemusela zohľadniť niektoré aktualizované údaje v NAP, treba pripomenúť, že cieľom smernice je vytvorenie efektívneho európskeho trhu s emisnými kvótami skleníkových plynov pri čo najmenšom znížení hospodárskeho rozvoja a zamestnanosti (článok 1 a odôvodnenie č. 5 smernice). Hoci smernica má za cieľ zníženie skleníkových plynov v súlade so záväzkami Spoločenstva a členských štátov prijatých v rámci Kjótskeho protokolu, realizácia tohto cieľa musí v čo najväčšej možnej miere rešpektovať potreby európskeho hospodárstva. Z toho vyplýva, že NAP vypracované na základe smernice musia zohľadňovať presné informácie a údaje o emisiách stanovených pre zariadenia a odvetvia zahrnuté smernicou. Ak NAP čiastočne vychádza z nesprávnych údajov alebo posúdení o stupni emisií určitých

odvetví alebo určitých zariadení, potom musí byť dotknutému členskému štátu umožnené navrhnúť zmeny NAP vrátane zvýšení celkových množstiev kvót, ktoré majú byť pridelené, preto, aby vyriešil tieto problémy skôr, než negatívne zasiahnu trh (rozsudok Spojené kráľovstvo/Komisia, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 60).

114 Z judikatúry tiež vyplýva, že ani zo znenia smernice, ani z povahy alebo cieľov systému, ktorý zakladá, nevyplýva nič, čo by vylučovalo možnosť členského štátu, aby po rozhodnutí Komisie podľa článku 9 ods. 3 smernice zmenil údaje uvedené v jeho NAP tak, aby napríklad zohľadnil nové informácie získané najmä počas druhého prerokovania s verejnosťou stanoveného v článku 11 smernice (rozsudok Spojené kráľovstvo/Komisia, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 58).

115 Okrem toho, ako Súd prvého stupňa rozhodol v rozsudku Nemecko/Komisia, už citovanom v bode 37 vyššie, členské štáty sú oprávnené vykonať prispôsobenie *ex post* po prijatí individuálneho rozhodnutia o pridelení podľa článku 11 ods. 2 smernice.

116 Napokon treba pripomenúť, že prerokovanie s verejnosťou, ktoré je stanovené v článku 11 ods. 2 smernice pred prijatím konečného rozhodnutia podľa tohto ustanovenia, by sa stalo bezpredmetným a pripomienky verejnosti by boli čisto teoretické, ak by sa zmeny NAP, ktoré môžu byť navrhnuté po rozhodnutí Komisie podľa článku 9 ods. 3 smernice, obmedzili len na zmeny zamýšľané Komisiou (pozri analogicky rozsudok Spojené kráľovstvo/Komisia, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 57).

117 Vzhľadom na judikatúru uvedenú vyššie je potrebné uviesť, že členské štáty teda môžu bez toho, aby boli nevyhnutne viazané odporúčaniami uvedenými Komisiou

v rozhodnutí prijatom na základe článku 9 ods. 3 smernice, nielen opravovať a aktualizovať svoj NAP po prijatí takéhoto rozhodnutia, ale tiež pristúpiť k jeho zmenám po prijatí svojho rozhodnutia o individuálnom pridelení.

118 Preto vzhľadom na znenie smernice, ako aj všeobecnú štruktúru a ciele systému, ktorý vytvára, a na súvisiacu judikatúru, musí Komisia neustále dohliadať na to, aby NAP zohľadňovali najpresnejšie, a teda najčerstvejšie údaje a informácie tak, aby pri zachovaní účinného systému emisných kvót skleníkových plynov čo najmenej poškodzovali hospodársky rozvoj a zamestnanosť.

119 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že tvrdenie Komisie, podľa ktorého nemôže na základe zásady rovnosti zaobchádzania so všetkými členskými štátmi zohľadniť určité aktualizované údaje NAP, treba zamietnuť ako nedôvodné.

120 S ohľadom na vyššie uvedené a bez toho, aby bolo treba rozhodnúť o dôvodnosti výberu modelu Primes Komisiou ako modelu posudzovania NAP, je vhodné dospieť k záveru, že Poľská republika správne tvrdí, že Komisia nebola oprávnená nahradiť údaje uvedené v NAP svojimi vlastnými údajmi získanými na základe rovnakej metódy posudzovania uplatnenej na všetky členské štáty.

121 V druhom rade Poľská republika v zásade tvrdí, že Komisia porušila ustanovenia článku 9 ods. 3 smernice, keďže vzhľadom na ustanovenia článku 11 ods. 2 uvedenej smernice nemala právo uložiť jej z dôvodu kontroly NAP maximálnu úroveň celkového množstva kvót, ktoré možno prideliť.

122 Ako vyplýva z tvrdení uvedených v bode 65 vyššie, Komisia uvádza, že cieľom posúdenia, ktoré vykonáva na základe článku 9 ods. 3 smernice, nie je nahradiť NAP, ale len stanoviť maximálnu úroveň celkového množstva kvót, ktoré možno prideliť.

123 V tejto súvislosti možno dospieť k záveru, že Komisia tým, že v napadnutom rozhodnutí stanovila takúto maximálnu úroveň celkového množstva kvót, pri ktorej prekročení by bol NAP považovaný za nezlučiteľný so smernicou, prekročila hranice právomoci kontroly, ktorú má vykonávať v súlade s ustanoveniami článku 9 ods. 3 smernice.

124 Samozrejme platí, že, ako bolo pripomenuté vyššie, len Komisia má právomoc podľa článku 9 ods. 3 smernice kontrolovať, a takisto odmietnuť NAP vypracované členskými štátmi, a to s ohľadom na kritériá stanovené v smernici.

125 Naproti tomu s ohľadom na zásady pripomenuté v bodoch 82 až 90 vyššie Komisia nemôže tvrdiť, ako sama uviedla vo svojich písomnostiach, že na základe právomoci uvedenej ako poslednej môže určiť maximálnu úroveň celkového množstva kvót, ktoré sa majú prideliť.

126 Práve naopak, ako výslovne vyplýva z judikatúry, v súlade s článkom 11 ods. 2 a 3 smernice prináleží každému členskému štátu a nie Komisii, aby na základe NAP vypracovaného podľa článku 9 a v súlade s článkom 10 uvedenej smernice rozhodol o celkovom množstve kvót, ktoré pridelí na dané obdobie, začal postup prideľovania týchto kvót prevádzkovateľom každého zariadenia a rozhodoval o prideľovaní uvedených kvót (uznesenie Súdneho dvora z 8. apríla 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisia, C-503/07 P, Zb. s. I-2217, bod 75).

127 V predmetnej veci Komisia tým, že vo výroku napadnutého rozhodnutia stanovila maximálnu úroveň kvót, nad rámec ktorej bude NAP považovaný za nezlučiteľný s kritériami posudzovania stanovenými v smernici, prakticky nahradila Poľskú republiku, pokiaľ ide o stanovenie celkového množstva kvót podľa článku 11 ods. 2 smernice. Z uvedeného výroku totiž vyplýva, že Poľská republika je povinná zmeniť NAP tak, aby bolo celkové množstvo kvót v každom prípade nižšie alebo sa rovnalo tejto maximálnej úrovni, pretože inak nebude môcť prijať rozhodnutie podľa článku 11 ods. 2 smernice.

128 Takéto rozhodnutie nielen zbavuje článok 11 ods. 2 smernice jeho účinku, ale v každom prípade aj zasahuje do výlučnej právomoci, ktorú tento článok priznáva členským štátom rozhodovať o celkovom množstve kvót, ktoré pridelí na každé päťročné obdobie nasledujúce po 1. januári 2008.

129 Napokon treba odmietnuť tvrdenie Komisie podporované Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska, podľa ktorého zrušenie napadnutého rozhodnutia z toho dôvodu, že Komisia nemôže určiť maximálnu úroveň celkového množstva kvót, ktoré sa majú prideliť tým, že zníži množstvo navrhnuté Poľskou republikou v NAP o prebytok kvót, ktorý označila, by mohlo viesť k nebezpečenstvu zrútenia trhu s emisnými kvótami skleníkových plynov. Stačí totiž uviesť, že aj ak by bol tento predpoklad dôvodný, nemôže v spoločenstve práva, akým je Spoločenstvo, odôvodniť zachovanie napadnutého rozhodnutia v platnosti, keďže bolo prijaté v rozpore s rozdelením právomocí medzi členské štáty a Komisiu, ktoré je stanovené v smernici.

130 Rovnako treba zamietnuť tvrdenie predložené Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska, podľa ktorého prináleží Komisii zvoliť údaje, a to už z dôvodu jej politických rozhodnutí. Práve naopak sa Súd prvého stupňa domnieva, že členským štátom prináleží zvoliť opatrenia, ktoré sú podľa ich názoru najvhodnejšie na

dosiahnutie cieľa stanoveného smernicou v osobitnom kontexte vnútroštátneho energetického trhu. Prístup Komisie podporovanej Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska, ktorý je založený na názore, že len údaje, ktoré zvolila Komisia, možno použiť na vypracovanie NAP, zjavne zbavuje členské štáty ich voľnosti v zmysle pripomenutom v bode 88 vyššie.

131 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia tým, že vo výroku napadnutého rozhodnutia stanovila maximálnu úroveň celkového množstva kvót, ktoré sa majú prideliť, prekročila právomoci, ktoré sú jej zverené na základe ustanovení článku 9 ods. 3 smernice.

132 Zo záverov uvedených v bodoch 120 a 131 vyššie vyplýva, že Poľská republika v rámci druhej časti druhého žalobného dôvodu právom vytýka Komisii, že porušila ustanovenia článku 9 ods. 1 a 3 smernice tým, že jednak výmenou údajov uvedených v NAP za svoje vlastné údaje získané na základe svojej vlastnej metódy posudzovania NAP členských štátov, a jednak stanovením maximálnej úrovne celkového množstva kvót, ktoré má Poľská republika prideliť v rokoch 2008 až 2012, prekročila právomoci, ktoré sú jej zvedené na základe ustanovenia článku 9 ods. 3 smernice.

133 Preto bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných výhradách predložených Poľskou republikou na podporu druhej časti druhého žalobného dôvodu, treba túto časť vyhlásiť za dôvodnú.

134 Za týchto okolností je dôvodnosť tvrdení uplatnených na podporu prvej časti druhého žalobného dôvodu potrebné preskúmať len pre úplnosť.

O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

135 Pokiaľ ide o prvú časť druhého žalobného dôvodu, Poľská republika tvrdí, že Komisia bez odôvodnenia odmietla metódu ekonomickej analýzy zvolenú na vypracovanie NAP, ako aj údaje získané na základe tejto metódy a uvedené v tomto NAP.

136 Na úvod treba uviesť, že odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí jasne a jednoznačne uvádzať argumenty orgánu Spoločenstva, autora predmetného aktu, takým spôsobom, ktorý umožňuje dotknutým osobám spoznať zdôvodnenie prijatého opatrenia, aby mohli brániť svoje práva, a príslušnému súdu vykonávať svoje preskúmanie (rozsudok Súdneho dvora z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, Zb. s. I-6857, bod 96, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. marca 2002, Joynson/Komisia, T-231/99, Zb. s. II-2085, bod 164).

137 Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená v závislosti od okolností prejednávanej veci, najmä obsahu aktu, povahy uvádzaných žalobných dôvodov a záujmu, aký môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka, na tom, aby dostali vysvetlenie (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. decembra 1999, Micro Leader Business/Komisia, T-198/98, Zb. s. II-3989, bod 40). Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa musí posudzovať s ohľadom nielen na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (rozsudky z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 97, a Joynson/Komisia, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 165).

138 Ďalej je potrebné pripomenúť, že dodržanie povinnosti odôvodnenia v zmysle článku 253 ES, ako je potvrdené v článku 9 ods. 3 poslednej vete smernice, pokiaľ ide o rozhodnutie Komisie o úplnom alebo čiastočnom zamietnutí NAP, má o to zásadnejší význam, že v predmetnej veci z výkonu právomoci kontroly Komisie v zmysle článku 9 ods. 3 smernice vyplývajú komplexné hospodárske a ekologické hodnotenia a že preskúmanie zákonnosti a dôvodnosti týchto hodnotení zo strany súdu Spoločenstva je obmedzené (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2007, Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 168 a tam citovanú judikatúru).

139 Predovšetkým, ako Súd prvého stupňa už zdôraznil v bodoch 87 a 88 vyššie, v rozsahu, v akom smernica jasne a presne neurčuje formu a prostriedky, ktoré majú členské štáty prijať na dosiahnutie cieľov, ktoré smernica stanovuje, disponujú členské štáty určitou voľnosťou. To platí najmä v prípade voľby metódy ekonomickej analýzy a výpočtu údajov na účely vypracovania NAP členskými štátmi.

140 Okrem toho, ako bolo pripomenuté v bode 89 vyššie, z ustanovení článku 9 ods. 3 smernice vyplýva, že Komisia má len právo overovať súlad opatrení prijatých členským štátom s kritériami uvedenými v prílohe III a ustanoveniami článku 10 smernice.

141 Okrem toho ustanovenie článku 14 ods. 1 smernice, ktoré stanovuje, že Komisia prijme usmernenia na monitorovanie a podávanie správ o emisiách, ktoré vychádzajú zo zásad

stanovených v prílohe IV smernice, nemožno vykladať tak, že normotvorca priznal Komisii právomoc stanoviť metódu ekonomickej analýzy a výpočtu údajov, ktorú musia členské štáty použiť pri vypracovaní svojich NAP.

142 Z ustanovení článku 5, článku 14 ods. 2 a 3 a článku 15 smernice totiž vyplýva, že takéto pokyny určujú podmienky monitorovania a podávania správ o emisiách skleníkových plynov zariadeniami, na ktorých činnosť sa vzťahuje príloha I smernice, a to pod kontrolou členských štátov. V dôsledku toho usmernenia prijaté Komisiou na základe článku 14 ods. 1 smernice, ktoré sa uplatňujú v predmetnej veci, t. j. usmernenia prijaté rozhodnutím 2004/156, majú výlučne za cieľ umožniť tak zariadeniam, ako aj členským štátom zhromaždiť čo najspoľahlivejšie údaje.

143 Komisia má teda povinnosť v rámci výkonu svojej právomoci kontroly v súlade s článkom 9 ods. 3 smernice vysvetliť, v čom sú nástroje použité Poľskou republikou na vypracovanie NAP nezlučiteľné s kritériami prílohy III a ustanoveniami článku 10 smernice. Napokon, ako bolo pripomenuté v bode 89 vyššie, z ustanovenia článku 9 ods. 3 poslednej vety smernice výslovne vyplýva, že normotvorca zdôraznil povinnosť odôvodnenia, ktorou je Komisia viazaná pri prijímaní rozhodnutia o zamietnutí NAP.

144 V predmetnej veci treba uviesť, že v odôvodnení č. 5 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o kontrolu zlučiteľnosti NAP s kritériom č. 2 prílohy III smernice, Komisia odmietla údaje uvedené Poľskou republikou týkajúce sa rokov pred rokom 2005 ako „menej spoľahlivé“, pretože podľa jej názoru jednak neboli nezávisle a ucelene overené a jednak nebolo isté, že presne zodpovedajú počtu zariadení zahrnutých do systému Poľskou

republikou. V rovnakom odôvodnení dospela na základe toho k záveru, že „nemožno vylúčiť, že skutočné emisie boli nadhodnotené na základe údajov týkajúcich sa emisií z predchádzajúcich rokov oznámených Poľskou republikou“ a že „východiskový údaj získaný určením priemeru z údajov nezávisle overených pre rok 2005 a ostatných údajov oznámených Poľskou republikou by nemusel verne reprezentovať skutočné emisie a zaistiť, že celkové množstvo kvót neprekročí potrebné množstvo“.

145 Pokiaľ ide o skutočnosť, že Komisia odmietla metódu ekonomickej analýzy použitú Poľskou republikou na vypracovanie NAP, Súd prvého stupňa konštatuje, že Komisia sa, čo sa týka kontroly zlučiteľnosti NAP s kritériom č. 3 prílohy III smernice, uspokojila len s potvrdením uvedeným v odôvodnení č. 8 napadnutého rozhodnutia, že sa domnieva, že zo všetkých údajov, ktoré mala k dispozícii, predstavujú údaje získané pomocou modelu Primes najpresnejšie a najspoľahlivejšie odhady rastu HDP a narastania intenzity oxidov uhlíka. Naopak Komisia neuviedla v napadnutom rozhodnutí žiadne odôvodnenie, ktoré by umožnilo pochopiť, v čom nebola metóda ekonomickej analýzy použitá Poľskou republikou spoľahlivá.

146 Pokiaľ ide o zamietnutie údajov uvedených v NAP z dôvodu, že podľa Komisie nepredstavovali najlepšie údaje, ktoré boli k dispozícii, a preto existovalo nebezpečenstvo nadhodnotenia emisií Poľskou republikou, treba na základe napadnutého rozhodnutia konštatovať, že Komisia sa uspokojila s tým, že porovnala celkové množstvo kvót navrhované Poľskou republikou v NAP s výsledkami svojich vlastných

výpočtov. Na základe uvedeného porovnania tak dospela k názoru, že nemožno vylúčiť nadhodnotenie uvedeného množstva, a len na základe tejto hypotézy sa rozhodla odmietnuť údaje uvedené Poľskou republikou v NAP.

147 Okrem toho Komisia v napadnutom rozhodnutí nijako neidentifikovala údaje uvedené v NAP, ktoré považovala za „menej spoľahlivé“. Obmedzila sa len na to, že v odôvodnení č. 5 napadnutého rozhodnutia uviedla údaje oznámené Poľskou republikou týkajúce sa predchádzajúcich rokov.

148 Komisia tiež nevysvetlila, v čom neboli údaje uvedené v NAP spoľahlivé. Nanajvýš tvrdila, že neboli nezávisle a ucelene overené.

149 Čo sa týka tohto bodu uvedeného ako posledný, Súd prvého stupňa sa domnieva, že Komisia s ohľadom na dôkazné bremeno, ktoré znáša, ako bolo pripomenuté v bode 83 vyššie, nepredložila v napadnutom rozhodnutí žiaden dôkaz, ktorý by umožňoval dostatočne pochopiť, v čom bola voľba metódy ekonomickej analýzy a údaje použité Poľskou republikou v rozpore s právom Spoločenstva.

150 Okrem toho stále v súvislosti s týmto bodom treba uviesť, že Poľská republika tvrdí, že údaje uvedené v NAP boli predmetom správy v rámci UNFCCC a vzhľadom na to boli monitorované Komisiou. Komisia sa však v odpovedi na toto tvrdenie uspokojila s tým, že uviedla, že to nemalo automaticky za následok ich „uznanie“ v rámci systému obchodovania s emisnými kvótami.

151 V tejto súvislosti sa Súd prvého stupňa domnieva, že keďže smernica nestanovuje metódu ekonomickej analýzy, ktorú majú členské štáty použiť na účely vypracovania svojich NAP, a v tomto ohľade im priznáva určitú voľnosť, takéto odôvodnenie neumožňuje pochopiť dôvody, na základe ktorých Komisia odmietla uvedené údaje použité Poľskou republikou. Keďže Komisia nespochybňuje ani skutočnosť, že údaje uvedené v NAP boli predmetom správy pre UNFCCC, ani skutočnosť, že, ako tvrdí Poľská republika, ona sama uvedené údaje kontrolovala, Súd prvého stupňa sa domnieva, že nemožno a *priori* vylúčiť, že vykazovali určitý stupeň spoľahlivosti. Preto mala Komisia aspoň vysvetliť, prečo neboli tieto údaje uvedené Poľskou republikou v NAP spoľahlivé, a mohli byť z tohto dôvodu odmietnuté v súlade s článkom 9 ods. 3 smernice.

152 Samotná skutočnosť, že Komisia tvrdila, ako vyplýva z odôvodnenia č. 8 napadnutého rozhodnutia, že jej vlastné výpočty viedli k spoľahlivejším výsledkom, nepostačuje, vzhľadom na rozdelenie právomocí medzi členské štáty a Komisiu pripomenuté v bodoch 82 až 90 vyššie, na to, aby vysvetlila, v čom údaje použité Poľskou republikou v NAP nerešpektujú kritériá prílohy III smernice.

153 Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na voľnosť, ktorú majú členské štáty pri vypracovávaní svojich NAP, Komisia takýmto odmietnutím metódy ekonomickej analýzy použitej Poľskou republikou, ako aj údajov uvedených v NAP, porušila povinnosť odôvodniť napadnuté rozhodnutie. Preto treba vyhlásiť aj prvú časť druhého žalobného dôvodu za dôvodnú.

154 Zo záverov uvedených v bodoch 133 a 153 vyššie, ako aj z úvah formulovaných Súdom prvého stupňa v bodoch 93 až 95 vyššie vyplýva, že obom častiam druhého žalobného dôvodu treba vyhovieť, a teda zrušiť článok 1 ods. 1, článok 2 ods. 1 a článok 3 ods. 1 napadnutého rozhodnutia.

Dôsledky zrušenia článku 1 ods. 1, článku 2 ods. 1 a článku 3 ods. 1 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o ostatné časti výroku napadnutého rozhodnutia

155 V tomto štádiu skúmania predmetnej žaloby treba posúdiť, aké dôsledky môže mať zrušenie ustanovení napadnutého rozhodnutia uvedených v bode 154 vyššie na zákonnosť ostatných ustanovení tohto aktu.

156 Najskôr treba pripomenúť, tak ako vyplýva z ustálenej judikatúry, že čiastočné zrušenie aktu Spoločenstva je možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu (rozsudky Súdneho dvora z 10. decembra 2002, Komisia/Rada, C-29/99, Zb. s. I-11221, bod 45, a z 30. septembra 2003, Nemecko/Komisia, C-239/01, Zb. s. I-10333, bod 33; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 21. januára 2003, Komisia/Parlament a Rada, C-378/00, Zb. s. I-937, bod 30). Súdny dvor opakovane rozhodol, že táto podmienka oddeliteľnosti nie je splnená, ak by čiastočné zrušenie aktu spôsobilo zmenu jeho podstaty (rozsudok Súdneho dvora z 24. mája 2005, Francúzsko/Parlament a Rada, C-244/03, Zb. s. I-4021, bod 13; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia, C-68/94 a C-30/95, Zb. s. I-1375, bod 257, a Komisia/Rada, už citovaný, bod 46).

157 V predmetnej veci začína článok 1 napadnutého rozhodnutia takto: „Nasledujúce aspekty [NAP] pre prvé päťročné obdobie uvedené v článku 11 ods. 2 smernice sú nezlučiteľné s…“. Ďalej Komisia v odsekoch 1 až 5 tohto článku vymenúva rôzne prípady nezlučiteľnosti NAP s niekoľkými kritériami prílohy III smernice. Vzhľadom na

štruktúru článku 1 by prípadné zrušenie niektorých jeho odsekov viedlo k zníženiu počtu prípadov nezlučiteľnosti so smernicou, ktoré boli konštatované v napadnutom rozhodnutí.

158 Ďalej treba uviesť, že článok 2 napadnutého rozhodnutia začína takto: „Proti [NAP] nebudú vznesené výhrady, ak budú vykonané nediskriminačným spôsobom zmeny uvedené nižšie a budú bez zbytočného odkladu oznámené Komisii s ohľadom na dodržanie lehôt potrebných na to, aby mohli byť vykonané bez zbytočného odkladu vnútroštátne postupy“. Potom v odsekoch 1 až 5 tohto článku Komisia stanovuje v každom odseku zmenu NAP, ktorá je podľa nej nutná na odstránenie nezlučiteľnosti uvedenej v príslušnom odseku článku 1. V dôsledku toho by prípadné zrušenie niektorých odsekov viedlo k ponechaniu záväzku Komisie nevzniesť výhrady proti NAP v platnosti, a súčasne by bol znížený počet zmien, pod podmienkou ktorých bol tento záväzok pôvodne daný.

159 Treba tiež uviesť, že ako vyplýva z bodov 157 a 158 vyššie, články 1 a 2 napadnutého rozhodnutia sú vzájomne úzko prepojené. Každá nezlučiteľnosť uvedená vo všetkých piatich odsekoch článku 1 je totiž v piatich odsekoch článku 2 predmetom návrhu na zmenu, aby sa NAP stal podľa Komisie zlučiteľným so smernicou. Za predpokladu, že by jeden z prípadov nezlučiteľnosti uvádzaných Komisiou v článku 1 nebol dôvodný a z tohto dôvodu by bol odstránený, stal by sa odsek článku 2 navrhujúci zmeny s cieľom odstrániť uvedenú nezlučiteľnosť automaticky bezpredmetným.

160 Zo štruktúry týchto dvoch článkov vyplýva, že ich odseky 1 až 5 nemožno považovať za oddeliteľné v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 156 vyššie. Prípadné zrušenie jedného z odsekov článku 1, ako aj zrušenie príslušného odseku článku 2 by totiž malo za následok zmenu samotnej podstaty napadnutého rozhodnutia.

161 Takéto zrušenie by zamenilo napadnuté rozhodnutie, podľa ktorého mohol byť NAP prijatý pod podmienkou piatich konkrétnych zmien umožňujúcich napraviť päť prípadov nezlučiteľnosti s kritériami prílohy III smernice, iným rozhodnutím, podľa ktorého by tento plán mohol byť prijatý pod podmienkou menšieho počtu zmien. To, že rozhodnutie, ktorým by bolo takto nahradené napadnuté rozhodnutie, by sa podstatne líšilo od rozhodnutia uvedeného ako posledné, je o to viac pravdou, že druhý žalobný dôvod predložený Poľskou republikou spochybňuje nezlučiteľnosť konštatovanú v článku 1 ods. 1 a príslušnú zmenu požadovanú článkom 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia. Práve táto nezlučiteľnosť by však vyžadovala najvýznamnejšiu zmenu NAP.

162 Pokiaľ ide o článok 3 ods. 2 a 3 napadnutého rozhodnutia, stačí uviesť, že tieto ustanovenia obsahujú spresnenia týkajúce sa vykonávania iných ustanovení napadnutého rozhodnutia.

163 Z uvedených úvah vyplýva, že keďže, ako vyplýva z bodu 154 vyššie, sa má zrušiť článok 1 ods. 1, článok 2 ods. 1 a článok 3 ods. 1 napadnutého rozhodnutia, je potrebné bez skúmania ostatných žalobných dôvodov predložených na podporu tejto žaloby úplne zrušiť toto napadnuté rozhodnutie.

O trovách

164 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Poľskej republiky.

165 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje trovy konania. Maďarská republika, Litovská republika, Slovenská republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska teda znášajú svoje trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie K(2007) 1295 v konečnom znení z 26. marca 2007 o národnom alokačnom pláne emisných kvót oznámenom Poľskou republikou na roky 2008 až 2012 v súlade so smernicou 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, sa zrušuje.**

2. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Poľskej republike.**

3. Maďarská republika, Litovská republika, Slovenská republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. septembra 2009.

Podpisy

Obsah

Právny rámec . . . . . II - 3404

I — Medzinárodná právna úprava a právna úprava Spoločenstva týkajúca sa Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o klimatických zmenách a Kjótskeho protokolu . . . . . II - 3404

II — Právna úprava týkajúca sa systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve . . . . . II - 3405

Okolnosti predchádzajúce sporu . . . . . II - 3409

Konanie a návrhy účastníkov konania . . . . . II - 3415

Právny stav . . . . . II - 3417

I — O prvom dôvode založenom na nezákonnom prijatí napadnutého rozhodnutia po uplynutí lehoty troch mesiacov stanovenej v článku 9 ods. 3 smernice . . . . . II - 3418

A — Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3418

B — Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3419

II — O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia a porušení článku 9 ods. 1 a 3 smernice . . . . . II - 3424

A — Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3424

B — Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3431

1. O existencii údajne nového žalobného dôvodu predloženého Poľskou republikou v štádiu repliky, ktorý vychádza z toho, že Komisia prekročila svoje kontrolné právomoci . . . . . II - 3432

2. O dôvodnosti druhého žalobného dôvodu . . . . . II - 3434

a) Úvodné pripomienky . . . . . II - 3434

O cieľoch smernice . . . . . II - 3435

O rozdelení právomocí medzi Komisiou a členskými štátmi . . . . . II - 3435

— O právomociach členských štátov . . . . . II - 3436

— O právomociach Komisie . . . . . II - 3437

O rozsahu súdneho preskúmania . . . . . II - 3438

b) O napadnutom rozhodnutí . . . . . II - 3439

O dôvodnosti druhej časti druhého žalobného dôvodu . . . . . II - 3441

O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia . . . . . II - 3450

Dôsledky zrušenia článku 1 ods. 1, článku 2 ods. 1 a článku 3 ods. 1 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o ostatné časti výroku napadnutého rozhodnutia . . . . . II - 3456

O trovách . . . . . II - 3458